

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
א 1012/08
אירית בן עמי ב. קריפטונייט בע"
ח.פתיחה: 02/01/08 סדר דין: רגיל

בבית המשפט המחוזי
תל-אביב ✓

התובעת: אירית בן-עמי ת.ז. 056090434

מרח' מנדלי 13 ב', תל-אביב

ע"י בייכ עו"ד סער עמית
מרח' ויצמן 89, כפר-סבא 44364
טל' 09/7668687 פקסי 09/7668685

הנתבעים: 1. קריפטונייט בע"מ ח.פ. 513637686

מרח' ראול ולנברג 22 א', תל-אביב 69719

2. קריפטונייט ג"י. פי. בע"מ ח.פ. 513648139

מרח' הבונים 7, רמת-גן

3. קריפטונייט 2 (שותפות מוגבלת ישראל) שותפות מוגבלת 550228498

מרח' בן גוריון 1, בני-ברק

4. קריפטונייט ניהול השקעות בע"מ ח.פ. 511772154

מרח' בן גוריון 1, בני-ברק

5. קריפטונייט (ישראל) אל. פי. שותפות מוגבלת 550219323

מרח' הבונים 7, רמת-גן

6. דנגיל שותפות מוגבלת שותפות מוגבלת 550219869

מרח' הבונים 7, רמת-גן

7. קרייזי מיינד בע"מ ח.פ. 513699595

מרח' תפוצות ישראל 7, גבעתיים

8. גילת יריב ת.ז. 028130359

מרח' אופיר 5, תל-אביב 69014

9. איתמר עדן ת.ז. 028066173

מרח' לוי אשכול 62 (דירה 17), תל-אביב 69361

10. אברהם רדין ת.ז. 057872590

מרח' השחפים 49, רעננה

11. אופיר שלוי ת.ז. 058331786

מרח' יצחק טבנקין 19 (דירה 6), הרצליה 46425

12. רוני עזריהו כהן ת.ז. 007338668

מרח' מבואות 84, סביון 56510

13. אלי בן דוד ת.ז. 094807756

כתובת לא ידועה בארה"ב

14. איתי זנדבנק ת.ז. 025095142

מרח' שלמה בן יוסף 26 (דירה 22), תל-אביב 69125

15. חגי נוה ת.ז. 033869934

מרח' כנפי נשרים 4, תל-אביב 65609

16. דניאל ירון ת.ז. 033653106

מרח' סירקין 22 (דירה 6), תל-אביב 63562

מהות התביעה: כספית, הצהרתי, צו עשה

סכום התביעה הפרטנית: 1,905 ש"ח

סכום התביעה הייצוגית: 35,505,000 ש"ח

תובענה ייצוגית

התובעות מתכבדות להגיש לבית המשפט הנכבד תובענה זו על פי חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 ועימה בקשה לאישור תובענה ייצוגית.

תמצית התובענה

1. תובענה זו עוסקת במכירת קרקעות בירח ובכוכבים אחרים במערכת השמש, לתובעת ולעשרות אלפי ישראלים אחרים, על ידי הנתבעים.

מכירת הקרקעות כאמור מבוססת על מצגי שווא רבים ושונים המוצגים לרוכשים, המצטברים לכדי תרמית, מצגים לפיהם מכירת קרקעות הירח והכוכבים האחרים הינה חוקית, לפיהם הרוכש מקבל את מלוא הזכויות בקרקע הנרכשת ולפיהם הנתבעים מוסמכים למכור קרקעות אלה.

כפי שיוסבר להלן בהרחבה, הירח, הכוכבים האחרים במערכת השמש וכלל שטחי החלל החיצון הינם נחלת כלל האנושות, אף בן אנוש אינו יכול להיות בעליה של קרקע בחלל החיצון, אף בן אנוש אינו רשאי למכור קרקעות הנמצאות בחלל החיצון, אף בן אנוש אינו רשאי לרכוש קרקעות הנמצאות בחלל החיצון ומי שמוכר קרקעות הנמצאות בחלל החיצון מבצע מעשה תרמית.

מצגי השווא הרבים והשונים מטעם הנתבעים היטעו את התובעת, גרמו לה להאמין כי היא רוכשת מהנתבעים קרקע בירח, גרמו לה לשלם לנתבעים כספים עבור צרור ניירות חסרי ערך והיטעו ומטעים מדי יום ישראלים רבים הרוכשים אף הם מהנתבעים ניירות חסרי ערך, במסווה של קרקעות בירח ובכוכבים אחרים.

2. האדם הסביר ורוב בני האנוש משוכנעים כי החלל החיצון, על מרחביו האין סופיים ועל מרכיביו השונים, אינו ולא יהיה לעולם בבעלותה של האנושות.

האדם הסביר ורוב בני האנוש משוכנעים כי אפילו חלק מזערי מקרקעות הירח ו/או הכוכבים האחרים במערכת השמש אינן יכולות להיות, במאות הבאות, בחזקתה (לא כל שכן בבעלותה) של קבוצת מדינות או מדינה כלשהי, לא כל שכן של בן אנוש כלשהו, וכי טענתו של בן אנוש כלשהו לבעלות על מרכיב כלשהו בחלל החיצון אינה יותר מהזיה פרועה שאין כל טעם לנסות ולסתור אותה.

ברם, מאחר ועסקינן בתובענה ייצוגית, המתייחסת למכירה בישראל של קרקעות בחלל החיצון, על ידי "עוסק" ל"צרכנים" (כהגדרתם בחוק הגנת הצרכן), אין מנוס מלפרט ולהסביר את שלרבים הינו ברור, ולשכנע את בית המשפט הנכבד בצידקת התביעה.

3. ב"כ התובעת מתנצל בפני בית המשפט הנכבד על אורכו של כתב תביעה זה, שהינו פועל יוצא של ריבוי הסוגיות העובדתיות והמשפטיות.

לנוחות בית המשפט הנכבד אוגדו הראיות והמסמכים השונים התומכים בתובענה זו לתיק מוצגים, המצורף לכתב התביעה.

למעט אם צוין אחרת, כל ההדגשות בתובענה זו הינן של הח"מ.

רקע עובדתי

4. במועד לא ידוע בחודש 6/06 (או בסמוך לכך) גלשה התובעת באינטרנט והגיעה אל אתר "קרייזי שופ" (crazy shop), המופעל על ידי הנתבעים ומגדיר עצמו כ"החנות למתנות מקוריות הגדולה בישראל" (להלן: "האתר").

התובעת קראה כי באתר נמכרות קרקעות בירח וכן בכוכבים אחרים.

באופן כללי יצוין כי באתר הוצעה באותה עת רכישת קרקע בירח, בשטח 4 דונם, במחיר של 250 ש"ח ובתוספת של 25 ש"ח עבור משלוח מסמכי הרכישה אל הרוכש (להלן: "התשלום").

כיום, בחלופ מספר חודשים, נמכרת אותה קרקע (קרקע בשטח 4 דונם בירח) במחיר של 380 ש"ח (בצירוף דמי משלוח בסך 25 ש"ח).

5. באתר מציגים הנתבעים תכנים ומצגים שונים, עובדתיים ומשפטיים, שנועדו לשכנע את הרוכש הפוטנציאלי כי רכישת קרקע בירח ובכוכבים אחרים הינה חוקית וכדאית.

התכנים והנתונים השונים שבאתר, המתייחסים לרכישת קרקע בירח, נכללים בפרק "אדמה על הירח".

הפרק "אדמה על הירח" מחולק לפרקי משנה: "ראשי", "חבילות המתנה", "חוקיות המכירה", "צפה בשטח", "שאלות ותשובות", "קטעי עיתונות" ו"עובדות על הירח".

לנוחות בית המשפט הנכבד צורפו הפרקים השונים מהאתר, כפי שהופיעו באתר ביום 13/12/07, בסמוך למועד הגשת תביעה זו.

עמוד השער של האתר מצ"ב כמוצג "1" לתיק המוצגים.

הפרק "מי אנחנו" של האתר מצ"ב כמוצג "2" לתיק המוצגים.

הפרק "אדמה על הירח", פרק משנה "ראשי" מצ"ב כמוצג "3" לתיק המוצגים.

הפרק "אדמה על הירח", פרק משנה "חבילות המתנה" מצ"ב כמוצג "4" לתיק המוצגים.

הפרק "אדמה על הירח", פרק משנה "חוקיות המכירה" מצ"ב כמוצג "5" לתיק המוצגים.

הפרק "אדמה על הירח", פרק משנה "צפה בשטח" מצ"ב כמוצג "6" לתיק המוצגים.

הפרק "אדמה על הירח", פרק משנה "שאלות ותשובות" מצ"ב כמוצג "7" לתיק המוצגים.

הפרק "אדמה על הירח", פרק משנה "קטעי עיתונות" מצ"ב כמוצג "8" לתיק המוצגים.

הפרק "אדמה על הירח", פרק משנה "עובדות על הירח" מצ"ב כמוצג "9" לתיק המוצגים.

6. התובעת קראה את התכנים, הנתונים והמצגים השונים המפורטים ומוצגים באתר אודות רכישת קרקע בירח והשתכנעה ממצגי הנתבעים כי רכישת קרקע בירח הינה חוקית וכדאית, וכי לאחר ביצוע התשלום היא תהיה בעליה החוקי של קרקע בירח.

על יסוד מצגי הנתבעים החליטה התובעת לרכוש חלקת קרקע בירח (בשטח 4 דונם) תמורת הסך 250 ש"ח וסכום נוסף בסך 25 ש"ח עבור דמי משלוח (להלן: "רכישה").

רכישה כזו מוגדרת באתר כ"ערכה הבסיסית" או "חבילת המתנה הבסיסית".

התובעת מילאה באתר את פרטי ההזמנה, ובמועד מסוים לאחר מכן פנה אליה טלפונית נציג שירות, קיבל ממנה את פרטי כרטיס האשראי שלה והודיע לה כי הרכישה ברצעה.

7. הנתבעים מציעים באתר רכישת קרקעות גם במאדים וככל הנראה גם בכוכבים אחרים במערכת השמש.

לראיה, בפרק "ראשי" (מוצג "3") מצוין: "לקוחות ממליצים .. אדמה על מאדים .. שווה ביותר והשירות מעולה .."

ובפרק "קטעי עיתונות", בעמוד הכתבה "להוריד את הירח" (חלק ממוצג "8") מצוין: "לקוחות ממליצים .. אדמה על מאדים .. קניתי אדמה, בדקתי והשוואתי (צ.ל. "השוויתי", ס.ע.). הנוף מדהים ! יהודה שורץ."

ובפרק "קטעי עיתונות", בעמוד הכתבה "חם על הירח" (חלק ממוצג "8") צוין "לקוחות ממליצים .. אדמה על מאדים .. שווה מאד, קניתי ואני ממש מרוצה .. אבי עזרוני."

ובאותה כתבה צוין: "מי שקר לו על הירח, יכול לעשות אותה עסקה במאדים ..."

ובפרק "קטעי עיתונות", בעמוד הכתבה "רוסיה: מאות בעלי הון רוכשים קרקעות על הירח" (חלק ממוצג "8") צוין: "לקוחות ממליצים .. אדמה על מאדים .. אחלה למתנה .. יובל עמית."

8. במועד לא ידוע בחודש 9/07 קיבלה התובעת את מסמכי הרכישה.

מסמכי הרכישה כללו חשבונית מס מס' 8011 מטעמה של "קריפטונייט גרופ" (ע.מ. 557602760), אישורי בעלות על קרקע ירחית (בעברית ובאנגלית), מפה מוקטנת של הירח עם מיקום החלקה (כביכול), חוקת הירח (באנגלית), פרוספקטים המפרטים נתונים שונים המתייחסים לרכישת קרקע בירח וכן פרוספקט וגלויה של "קרייזי שופ".

המסמכים דלעיל הגיעו בכריכה, שבחלקה החיצוני נכתב "אדמה בירח, זה כבר לא חלום, זו מציאות" ובחלקה הפנימי נכתבו חלק מהנתונים שפורטו באתר אודות רכישת קרקע בירח וכן נתונים נוספים שלא נכתבו באתר (להלן: "הכריכה").

(כל המסמכים והכריכה יכוונו להלן: "מסמכי הרכישה").

תצלום הכריכה מצ"ב כמוצג "10" לתיק המוצגים.

תצלום חשבונית המס מס' 8011 מטעמה של "קריפטונייט גרופ" מצ"ב כמוצג "11" לתיק המוצגים.

אישור בעלות על קרקע ירחית בעברית מצ"ב כמוצג "12" לתיק המוצגים.

אישור בעלות על קרקע ירחית באנגלית מצ"ב כמוצג "13" לתיק המוצגים.

מפה מוקטנת של הירח עם מיקום החלקה (כביכול) מצ"ב כמוצג "14" לתיק המוצגים.

חוקת הירח מצ"ב כמוצג "15" לתיק המוצגים.

פרוספקטים המפרטים נתונים שונים המתייחסים לרכישת אדמה בירח מצ"ב כמוצג "16" לתיק המוצגים.

פרוספט וגלויה של חברת "קרייזי שופ" מצ"ב כמוצג "17" לתיק המוצגים.

9. במהלך הכנת תביעה זו התברר לב"כ התובעת כי בפרק "מי אנחנו" שבאתר (מוצג "2") קיימת התייחסות לאתר אינטרנט נוסף בשם Lunarshop. עיון באתר Lunarshop מלמד כי זהו אתר ספציפי יותר למכירת קרקעות בירח, המופעל אף הוא על ידי הנתבעים.

כמו אתר Crazyshop, גם אתר Lunarshop מפרט נתונים על רכישת קרקעות בירח.

העמודים הרלוונטיים לענייננו מתוך אתר Lunarshop מצ"ב כמוצג "18" לתיק המוצגים.

10. כפי שיפורט לחלן, רק לאחר הרכישה וקבלת מסמכי הרכישה התברר לתובעת כי הוטעתה על ידי הנתבעים, כי המצגים השונים המפורטים באתר הנתבעים, הם המצגים שגרמו לתובעת לרכוש את הקרקע בירח, וכן המצגים השונים המפורטים במסמכי הרכישה, הינם מצגי שווא, כי אין בהם שנוץ של יסוד או אמת, כי התובעת לא רכשה קרקע בירח (או בכלל) וכי מסמכי הרכישה שקיבלה הינם חסרי ערך.

מצגי הנתבעים

11. במקומות שונים באתר מצגים הנתבעים מצגים שונים, הנחזים להיות עובדתיים ומשפטיים, ונועדו לשכנע את הרוכש התמים כי אזרח אמריקאי בשם דניס הופ (להלן: "דניס הופ") הינו בעליהם של הירח ושל שמונת הכוכבים האחרים במערכת השמש (וירחיהם) (שמונת הכוכבים במערכת השמש וירחיהם, למעט הירח, ייקראו להלן: "הכוכבים האחרים"), כי הוא מוסמך למכור את קרקעותיהם (באמצעות הנתבעים) למי שיחפוץ, קרי: לאותו רוכש פוטנציאלי, כי מדובר בעסקה לכל דבר וענין, כי מדובר ברכישה כדאית ביותר ועוד.

12. הפרק החשוב ביותר לענייננו הינו הפרק "חוקיות המכירה" (מוצג "5"), ממנו למד הרוכש הפוטנציאלי (ולמדה התובעת) כי רכישת קרקע מהנתבעים הינה עסקה חוקית לכל דבר וענין.

וכך נטען בפרק "חוקיות המכירה" (ציטוט):

"אז מהו בעצם הבסיס החוקי של שגירות הירח למכירת קרקעות חוץ ארצות ?

ובכן, חוקיות המכירה מבוססת על פירצה ב"אמנת החלל החיצון" שנחתמה באו"ם בשנת 1967. אמנת החלל אוסרת על ממשלות להכריז בעלות על שטחים חוץ ארציים, אך אינה אוסרת זאת על יחידים או חברות פרטיות.

בשנת 1980 הלך מר דניס הופ (בהברקה של רגע) למשרד הממשלתי לרישום חזקות בטן פרנסיסקו ודרש תזקה על אדמת הירח וכן על שאר שמונת הכוכבים במערכת השמש וירחיהם (פרט לכדה"א ולשמס), בתחילה חשבו שהוא תמהוני ולכן החליטו לשתף עימו פעולה.

לאחר פעולת הרישום שלח דניס הופ מכתבים לכל ממשלות העולם, לממשלת ארה"ב לרוסיה ולאוי"ם על בעלותו בירח. אף אחד לא התייחס אליו שכן חשבו כי הוא מטורף. בשנת 1988 קיבל בעצם את האישור הרשמי בי בבעלותו שטח הירח למטרות מסחר ! (אגב, כל השטחים החוץ ארציים הינם נחלת כל האנושות למטרות מחקר).

למה לא תיקנו את הפירצה ?

בשנת 1984 נוסחה "אמנת הירח" שבאה לבטל את הפירצה ולטעון שגם אנשים פרטיים וחברות לא יוכלו להשתמש בשטחים חוץ ארציים למטרות רווח. אמנה זו לא אושרה !!

מתוך 185 מדינות שהשתתפו בהצבעה רק 6 תמכו בה. ממשלת ארה"ב טענה שאם יימצאו אי אילו שהם מחזבים בירח או מאדים או כל גוף אחר – מדוע לא להשתמש בהם ???

להערכתנו ערך הקרקע הולך לעלות משמעותית בעוד כשנתיים שכן דניס הופ - מנכ"ל השגרירות העולמית הולך להגיש בקשה למושב באו"ם בתוך נציג של 3 מיליון בני אדם על כדור הארץ בעלי שטחים בירח.

קריפטונויט הינה הנציגה הבלעדית של שגרירות הירח העולמית בישראל.

נשמע מטורף, נכון ? האם זה באמת מה שקורה ? כן וזה לא הכל !

דוגמא נוספת לניצול שטחים חוץ ארציים למטרות רווח היא יוזמתם של נאס"א, מכון הרובוטים ולונה-קורפ לשלוח לירח משימה פרטית ראשונה: הנחתת רכבי שטח (כמו Buggy) הנשלטים ע"י שלט רחוק בירח, ובעזרת קסדת VIRTUAL REALITY, יוכלו הנהגים לראות את פני הירח !! בפרויקט זה הושקעו 900 מיליון דולרים ! - האם הגיוני הדבר שישקיעו סכום נכבד זה אם אמנת הירח היתה נחתמת ?!

רשת הילטון העולמית השקיעו מעל 100 אלף ליש"ט במיתוח המלון הראשון בירח ואילו היפנים טוענים כי הם יקימו את המלון הראשון בירח."

הנתבעים מכירים בתחולת אמנות בינ"ל עליהם

13. ראוי להקדים ולציין, כי מהמצגים המפורסמים באתר, שכפי שיוסבר להלן רובם מופרכים מיסודם, ברור כי דניס הופ והנתבעים מטעמו מכירים בתחולתה של אמנת החלל החיצון ובתחולתן של אמנות בינלאומיות אחרות, עליהם, שאם לא כן, לא היה נטען באתר כי דניס הופ נזקק ל"פירצה" (כביכול) באמנת החלל החיצון, על מנת לרכוש בעלות בירח ובכוכבים אחרים, אלא היה נטען מלכתחילה (והנתבעים היו מציינים זאת באתר) כי אמנת החלל החיצון אינה חלה על דניס הופ וכי הוא לא היה זקוק להרשאה ממדינה כלשהי על מנת לרכוש בעלות בירח ובכוכבים אחרים או לחילופין היה נטען כי דניס הופ רכש את הבעלות בדרך אחרת, שאינה מצריכה פירצה באמנה.

לעובדה כי דניס הופ והנתבעים מטעמו מכירים בתחולתה של אמנת החלל החיצון ושל אמנות בינלאומיות אחרות עליהם יש חשיבות לענייננו, שכן, אם הוראות אמנת החלל החיצון ו/או הוראות אמנות אחרות מונעות מדניס הופ ו/או מי מטעמו לרכוש בעלות בירח ובכוכבים האחרים, אזי הרכישה שנעשתה כביכול אינה תקפה ומכירת קרקעות מכוח אותה רכישה הינה אסורה.

בעלות במקרקעין

14. הנתבעים טוענים אם כן לבעלותו המלאה של דניס הופ בקרקעות הירח והכוכבים האחרים ומוכרים לצרכנים את אותן קרקעות, במה שנחזה להיות עיסקת מקרקעין לכל דבר וענין.

על מנת לבחון מה כוללת "בעלותו" של דניס הופ באותן קרקעות ואילו זכויות רוכשים הצרכנים מדניס הופ, מן הראוי להזכיר תחילה את אפיוני המונח "בעלות במקרקעין".

ככלל, על פי הדין הישראלי, **הבעלות במקרקעין כוללת את הזכות הייחודית "להחזיק במקרקעין, להשתמש בהם ולעשות בהם כל דבר וכל עיסקה, בכפוף להגבלות לפי דין או הסכם"** (סעי' 2 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969 [להלן: "חוק המקרקעין"]).

"הבעלות בשטח של קרקע מתפשטת בכל העומק שמתחת לשטח הקרקע, בכפוף לדינים בדבר מים, נפט, מכרות, מחצבים וכיוצא באלה, והיא מתפשטת בחלל הרום שמעליו..." (סעי' 11 לחוק המקרקעין).

"הבעלות בקרקע חלה גם על הבנוי והנטוע עליה ועל כל דבר אחד המחובר אליה חיבור של קבע, זולת מחוברים הניתנים להפרדה, ואין נפקא מינה אם המחוברים נבנו, ניטעו או חוברו בידי בעל המקרקעין או בידי אדם אחר." (סעי' 12 לחוק המקרקעין).

"עיסקה במקרקעין חלה על הקרקע יחד עם כל המנוי בסעיפים 11 ו-12, ואין תוקף לעיסקה בחלק מסויים במקרקעין..." (סעי' 13 לחוק המקרקעין).

"הבעלות מעניקה את הזכות למירב ההנאות שניתן להפיק מן הנכס שהוא מושא הבעלות... יהיו ההנאות שהחוק מאפשר להפיק מנכס אשר יהיו, הזכאי למירב ההנאות הוא בעל הנכס." (י. ויסמן, "דיני קניין, בעלות ושיתוף" (97), בעמ' 25).

תכניה האופייניים של הבעלות הינן הזכות להחזיק בנכס, הזכות להשתמש בנכס, הזכות בפירות הנכס, הזכות לבצע בנכס עיסקאות והזכות לכלות את הנכס (י. ויסמן, בעמ' 25).

"בעל מקרקעין ומי שזכאי להחזיק בהם זכאי לדרוש מסירת המקרקעין ממי שמחזיק בהם שלא כדין." (סעי' 16 לחוק המקרקעין).

"המחזיק במקרקעין זכאי לדרוש מכל מי שאין לו זכות לכך שיימנע מכל מעשה שיש בו משום הפרעה לשימוש במקרקעין ושיסלק כל דבר שיש בו משום הפרעה כזאת." (סעי' 17 לחוק המקרקעין).

"עיסקה במקרקעין טעונה רישום; העיסקה נגמרת ברישום... עיסקה שלא נגמרה ברישום רואים אותה כהתחייבות לעשות עיסקה." (סעי' 7 לחוק המקרקעין).

15. ברור אם כן כי בעלות במקרקעין יוצרת (בין היתר) את הזכויות/אפיונים הבאים:

בעלות במקרקעין מונעת (ממי שאינו הבעלים) את הגישה החופשית לאותם מקרקעין.

בעלות במקרקעין מונעת (ממי שאינו הבעלים) החזקה של אותם מקרקעין.

בעלות במקרקעין מונעת (ממי שאינו הבעלים) את השימוש החופשי באותם מקרקעין, ובכלל זה את האפשרות לכרות מחצבים באותם מקרקעין.

הבעלות במקרקעין הופכת את הבנוי והנטוע עליהם לרכושו של בעל המקרקעין.

הבעלות במקרקעין מאפשרת לבעל המקרקעין לסלק מהמקרקעין כל מי שנכנס למקרקעין, מחזיק בהם שלא כדין ועושה במקרקעין שימוש שיש בו הפרעה לשימוש של הבעלים במקרקעין.

בעלות במקרקעין מחייבת רישום מתאים.

אמנת החלל החיצון

16. "אמנת החלל החיצון", עליה מבססים הנתבעים את חוקיות המכירה של קרקעות בחלל החיצון, הינה ה"הסכם בדבר עקרונות מנחים לפעילויותיהן של מדינות בחקר החלל החיצון, לרבות הירח וגופים שמימיים אחרים, והשימוש בו", (כתבי אמנה 998, כרך 29).

לאמנה הצטרפו רוב מדינות העולם, ובכלל זה ארצות"ב, ברה"מ וישראל. האמנה נחתמה בלונדון, מוסקבה וושינגטון ביום 27 בינואר, 1967. ישראל הצטרפה לאמנה ביום 27 בינואר, 1967. האמנה נכנסה לתוקף (גם לגבי ישראל) ביום 27 בינואר, 1967.

אמנה זו תיקרא להלן "אמנת החלל החיצון".

אמנת החלל החיצון (הנוסח באנגלית) מצ"ב כמוצג "19" לתיק המוצגים.

אמנת החלל החיצון (הנוסח בעברית) מצ"ב כמוצג "20" לתיק המוצגים.

17. הנתבעים טוענים כאמור כי חוקיות המכירה מבוססת כביכול על פירצה באמנת החלל החיצון, האוסרת כביכול על מדינות להכריז בעלות על שטחי החלל החיצון, אך אינה אוסרת (ולמעשה מאפשרת) על יחידים ו/או חברות פרטיות להכריז בעלות על שטחי החלל החיצון.

הסתמכותם של הנתבעים הינה על תוכנו של סעי' 2 לאמנת החלל החיצון.

על יסוד "פירצה" זו הכריז (כביכול) דניס הופ (ביחיד) בעלות על שטחי הירח והכוכבים האחרים במערכת השמש (וירחיהם).

הנתבעים אינם טוענים כי הבעלות בירח ובכוכבים האחרים נרכשה (כביכול) בדרך אחרת כלשהי.

ברם, עיון מעמיק באמנת החלל החיצון מלמד כי לטענות הנתבעים אודות פירצה כביכול באמנת החלל החיצון ואודות בסיס חוקי לרכישת הבעלות בקרקעות הירח והכוכבים האחרים ולמכירתן, אין יסוד.

18. כבר בפסקה הראשונה לסעיף 1 לאמנת החלל החיצון נקבע מפורשות, ללא כל הסתייגות, כי החלל החיצון, לרבות הירח וגופים שמימיים אחרים, הינם נחלת (רשות משותפת של) כלל האנושות:

"חקר החלל החיצון, לרבות הירח וגופים שמימיים אחרים, וחשימוש בו, מן הראוי כי ייעשו לטובת כל המדינות ולתועלתן, ללא קשר עם דרגת התפתחותן הכלכלית או המדעית, ויהיו רשות משותפת של כלל האנושות ..."

ובפסקה השנייה לסעיף 1 לאמנת החלל החיצון נקבע מפורשות:

"החלל החיצון, לרבות הירח וגופים שמימיים אחרים, יהיה פתוח לחקר ולשימוש לפני המדינות בלי הפליה כלשהי, על בסיס של שוויון ובהתאם לחוק הבינלאומי, ותהיה גישה חופשית לכל תחומי הגופים השמימיים."

ובפסקה השלישית לסעיף 1 לאמנת החלל החיצון נקבע מפורשות:

"יהא חופש למחקר מדעי בחלל החיצון, לרבות הירח וגופים שמימיים אחרים ..."

ובסעיף 2 לאמנת החלל החיצון נקבע מפורשות:

"החלל החיצון, לרבות הירח וגופים שמימיים אחרים, אינו יכול להיות נתון לתפיסה מטעמים לאומיים על-סמך תביעה לריבונות, על ידי שימוש או כיבוש, או כל אמצעי אחר."

19. מסעיפים 1 ו- 2 לאמנת החלל החיצון, שהם המהותיים ביותר לענייננו, ברור כי המדינות החתומות על האמנה (רוב מדינות העולם) הסכימו כבר בשנת 67, שנים רבות לפני שדניס הופ העלה את טענותיו לראשונה (1980), למספר עקרונות:

הראשון, כי החלל החיצון כולו, לרבות הירח וגופים שמימיים אחרים במערכת השמש, הינו נחלת (רשות משותפת של) כלל האנושות.

השני, כי החלל החיצון כולו יהיה פתוח לחקר ולשימוש לפני כל המדינות.

השלישי, כי תהיה גישה חופשית לכל תחומי הגופים השמימיים.

הרביעי, כי חקר החלל החיצון ייעשה לטובת כל המדינות.

החמישי, כי השימוש בחלל החיצון ייעשה לטובת כל המדינות.

עקרונות יסוד אלה, שנקבעו בסעיף 1 לאמנת החלל החיצון, הופכות את החלל החיצון וקרקעותיו לנחלת כלל האנושות ומקנות לכלל המדינות החתומות על האמנה (שהן רוב מדינות העולם) זכויות שימוש, גישה ומחקר חופשיים ושאינן ייחודיות, לכלל קרקעות החלל החיצון (להלן: "עקרונות היסוד").

שאר הוראות אמנת החלל החיצון מבוססות על עקרונות יסוד אלה.

על פי עקרונות יסוד אלה, החלל החיצון הינו נחלת כלל האנושות ודניס הופ והנתבעים, כבני אנוש, חולקים את החלל החיצון (באופן תיאורטי) עם כלל בני האנוש, ואין ולא תהיה להם עדיפות כלשהי על בני אנוש אחרים, בכל הקשור לבעלות או שימוש בחלל החיצון.

20. כפי שצוין בסעיפים 14 ו- 15 לעיל, בעלות במקרקעין מקנה לבעלים זכות ייחודית לתחזיק במקרקעין, להשתמש בהם ולעשות בהם כל דבר וכל עיסקה.

בעלות במקרקעין מונעת מהציבור גישה, שימוש ומחקר חופשיים לאותם ובאותם מקרקעין.

בעלות של מדינה, גוף או אדם כלשהם בקרקע כלשהי מקרקעות החלל החיצון, אילו היתה מותרת, היתה מסכלת לחלוטין את עקרונות היסוד:

הגישה החופשית לאותה קרקע היתה נמנעת.

השימוש והמחקר החופשיים באותה קרקע היו נמנעים, שכן החזקת אותה קרקע, ולו לפרק זמן קצר, היתה אסורה.

כל מבנה ו/או מתקן שהיו נבנים על הקרקע היו הופכים לרכושו של בעל הקרקע.

הבעלות בקרקע היתה מאפשרת לבעל הקרקע לסלק מהקרקע כל מי שנכנס לקרקע, מחזיק בה (שלא בהסכמת בעל הקרקע) ועושה בקרקע שימוש שיש בו הפרעה לשימוש של הבעלים בקרקע.

אותה קרקע היתה הופכת מנחלתה של כלל האנושות לנחלתה של מדינה, גוף או אדם מסוימים.

21. כפי שיוסבר להלן, הנתבעים סומכים את טענותיהם על ניסוח מגמתני, שגוי ומטעה של סעי' 2 לאמנת החלל החיצון (התייחסות לכך ראה בסעיפים 33 - 43 להלן), אך מתעלמים לחלוטין מהוראות סעי' 1 לאמנת החלל החיצון, שבו נקבעו עקרונות היסוד שאינם ניתנים לסתירה ואינם נסתרים על ידי תוכנו של סעי' 2 לאמנת החלל החיצון.

סעי' 1 לאמנת החלל החיצון קובע את עקרונות היסוד של האמנה, ואילו סעי' 2 לאמנה הינו פירוט של סיטואציה מסוימת ספציפית יותר ("טעמים לתפיסה").

סעי' 2 אינו משפיע על עקרונות היסוד שנקבעו בסעי' 1, ולכן אינו יוצר פירצה, שמאפשרת סיכולם של עקרונות אלה, שכן עקרונות היסוד גוברים.

אילו טענות הנתבעים (אודות פירצה שיוצר כביכול סעי' 2) היו נכונות, היו כלל הוראות האמנה, המבוססות על עקרונות היסוד, מסוכלות לחלוטין, ואמנת החלל החיצון היתה הופכת לחסרת תוקף.

בהיקש מדיני החוזים, גם אם היתה טעות בניסוח סעי' 2 לאמנה (ואין טעות שכזו), וטעות ניסוחית זו מסכלת את האמנה כולה, יש להעדיף את הפרשנות המקיימת את החוזה (האמנה) על פני פרשנות המסכלת אותה.

22. יתרה מכך, למרות שברור שקבלת טענת הנתבעים היתה מסכלת את אמנת החלל החיצון, הנתבעים לא טוענים כי האמנה סוכלה, ובמצגיהם ממשיכים להתבסס על

הוראות מסוימות באמנה.

ברם, לכלל הוראות האמנה אין קיום, אם טענת הנתבעים לגבי פרשנות סעי' 2 לאמנה היתה מתקבלת.

23. הסתמכות דניס הופ והנתבעים על פרשנות סעי' 2 לאמנה מעלה "תמיהה" מסוימת: אמנת החלל החיצון מתייחסת לכלל החלל החיצון, לכל מיליארדי הגלקסיות שביקום, ובכלל זה גלקסיית "שביל החלב" שבה נמצאת מערכת השמש הזעירה, ולא רק לכוכבים שבמערכת השמש המוכרת לנו (יחסית).

אם פרשנות סעי' 2 לאמנה מאפשרת הכרות בעלות בשטחי החלל החיצון, מדוע "הסתפק" דניס הופ בהכרזה רק על שמונה כוכבי הלכת שבמערכת השמש (וירחיהם) כקרקעות שבבעלותו, ולא הכריז בעלות על כלל שטחי החלל החיצון, ללא כל הסתייגות?

האם נהג כך מאחר ו"מרבח נכסים מרבה דאגה"?

24. מהאמור לעיל ברור כי עקרונות היסוד של אמנת החלל החיצון מונעים כל אפשרות לבעלות של מדינה, גוף או אדם כלשהם בקרקע כלשהי מקרקעות החלל החיצון, במערכת השמש, בירח או בכלל.

לפיכך, טענת היסוד של דניס הופ ושל הנתבעים מטעמו, כי דניס הופ רכש את הבעלות בקרקעות הכוכבים שבמערכת השמש, מכוח פרשנות מגמתית וחסרת יסוד של סעיף מסוים באמנה, הינה מופרכת מיסודה.

אמנת הירח

25. בשנת 1979 נחתמה "אמנת הירח", היא ה"הסכם בדבר פעילויות של מדינות על פני הירח וגופים שמימיים אחרים" משנת 1979 (להלן: "אמנת הירח").

אמנת הירח נכנסה לתוקף ביום 11/7/84.

על פי הוראות סעי' 19 לאמנת הירח היה צורך באישורו של 5 מדינות, על מנת שהאמנה תיכנס לתוקף, ועד ליום 12/11/03 הצטרפו לאמנת הירח 10 מדינות.

שתי מעצמות החלל - ארה"ב ובריה"מ, לא הצטרפו לאמנת הירח, עקב חילוקי דעות ביניהן בנושאי ניצול משאבי הירח, מסירת המידע בדבר פעילויותיהן והקמת המשטר הבינלאומי. גם ישראל לא הצטרפה לאמנה (ראה מאמרו של עו"ד ש. שוהמי "דיני החלל" בספר "משפט בינלאומי" מאת רובי סיבל ואחי, מהדורת 2003, בעמ' 556).

למרות שרק 10 מדינות הצטרפו לאמנת הירח, נראה כי אמנת הירח הפכה עם השנים לחלק מהמשפט המנהגי, שכן הוראותיה תואמות את עקרונות היסוד של אמנת החלל החיצון.

אף מדינה לא פעלה עד כה בניגוד להוראות אמנת הירח וספק אם תעשה כן בעתיד, שכן מדינה יכולה לחלוק על הוראה כזו או אחרת באמנה ולהימנע מלאשררה, אך כלל הוראות אמנת הירח נועדו לקיים את מטרות ועקרונות האמנה, המשותפות לכלל מדינות העולם.

אמנת הירח מצ"ב במוצג "21" לתיק המוצגים.

26. כאמור, הוראות אמנת הירח תואמות את עקרונות היסוד של אמנת החלל החיצון.

עם זאת, יש באמנת הירח הוראות שאינן נכללות באמנת החלל החיצון ויש להן חשיבות לענייננו.

כך, בסעי' 11 לאמנת הירח נקבע לאמור:

"הירח ומקורותיו הטבעיים הינו נחלת המין האנושי ...

הירח אינו יכול להיות נתון לתפיסה מטעמים לאומיים על-סמך תביעה לריבונות, על ידי שימוש או כיבוש, או כל אמצעי אחר ...

פני הירח או השטח שמתחת לפני הירח או כל חלק אחר או מקורותיו הטבעיים לא יהפכו לרכוש של מדינה, ארגון בינ"ל, בין-ממשלתי או לא-ממשלתי, ארגון לאומי, גורם לא-ממשלתי או כל אדם. הצבה של כוח אדם, רכבי חלל, ציוד, אביזרים, תחנות, מתקנים, מעל או מתחת לפני הירח, כולל מבנים המחוברים לפני הירח או מתחת לפני הירח, לא יצרו זכות לבעלות בפני הירח או מתחת לפני הירח ...

למדינות הזכות למחקר ושימוש בירח ללא אפליה מסוג כלשהו ...

המדינות שהן צד לאמנה זו מתחייבות לייסד משטר בינלאומי, כולל נהלים מתאימים, לנהל את ניצול המשאבים הטבעיים של הירח שכן ניצול שכזה עומד להפוך בר ביצוע ...".

כך, בסעי' 4 לאמנת הירח נקבע לאמור:

"חקר הירח והשימוש בו יהיו רשות משותפת של כלל האנושות וייעשו לטובת כל המדינות ולתועלתן ... תשומת לב מיוחדת תינתן לאינטרסים של הדורות הקיימים והבאים כמו גם לצורך לקדם תנאי מחיה גבוהים ותנאים להתפתחות כלכלית וחברתית ופיתוח ..."

27. ראוי לעיין בעמדתו של מר טל ענבר, ראש המרכז לחקר החלל במכון פישד למחקר אסטרטגי אויר וחלל אודות מכירת קרקעות בירח על ידי הנתבעים (בכתבה מעיתון "ידיעות אחרונות" מיום 2/9/07):

"זה מאד פשוט .. יש אמנה מרכזית המסדירה את הפעילות האנושית בחלל, שנקראת 'אמנת החלל החיצון'. לפני 40 שנים חתמו כל המדינות על האמנה שבה נכתב במפורש כי מדינה לא יכולה לתבוע בעלות על הירח או על חלק משטחו, או על כל גוף אחר שמערכת השמש. עם זאת, כל מדינה חופשית לבחור ולקיים פעילות שתביא אותה לירח או לכל מקום אחר, ללא הפרעה של מדינות אחרות ... אותה אמנה גם שוללת מראש את כל היוזמות של חברות בעולם ובארץ למכור שטחים על הירח ... החברה שמוכרת את הירח טוענת שיש פירצה באמנה, אבל זה ממש לא נכון."

תצלום הכתבה מעיתון "ידיעות אחרונות" מיום 2/9/07 מצ"ב למוצג "22" לתיק המוצגים.

המצג בענין זכויות הרוכשים

28. כמפורט להלן, מצגי השווא של הנתבעים הינם רבים ומגוונים, אך ראוי דווקא להתחיל במצג אודות מהות הזכויות שרוכשים הצרכנים השונים.

כאמור, בפיסקה הרביעית לפרק "חוקיות המכירה" (מוצג "5") צוין מפורשות כי דניס הופ קיבל (כביכול) אישור רשמי כי "בבעלותו שטח הירח".

בפרק "חבילות המתנה" (מוצג "4") נטען כי לערכה הבסיסית מצורפת "חוקת הירח בה מפורטות כל זכויות הרוכשים (בניה, מחצבים וכו')".

ובפרק "שאלות ותשובות" (מוצג "7") נטען:

"מה לגבי אישודי בניה ?

השטח שייך לך לכל דבר ועניין, כולל זכויות בניה."

כפי שציינתי בסעיפים 14 ו- 15 לעיל, ככלל, על פי הדין הישראלי, הבעלות במקרקעין כוללת את הזכות הייחודית להחזיק במקרקעין, להשתמש בהם ולעשות בהם כל דבר וכל עיסקה.

ממצגים אלה מבין הקונה הפוטנציאלי כי הקרקע שהוא רוכש תהיה בבעלותו המלאה ותכלול את כל הזכויות שיש לבעלים בקרקע מסוימת, ובין היתר הזכות לבנות על הקרקע, לכרות בה מחצבים ועוד.

29. מצג זה, על מרכיביו השונים, הינו מצג שווא.

כאמור, עקרונות היסוד של אמנת החלל החיצון מונעות אפשרות כלשהי לבעלות בקרקע כלשהי מקרקעות החלל החיצון, ללא כל הסתייגות.

שימוש חופשי באותה קרקע הינו מותר, לכל בן אנוש, אך לא שימוש המונע מאחרים את השימוש החופשי באותה קרקע.

על מנת לעשות שימוש בקרקע שבחלל החיצון אין צורך לרכוש אותה. כל מי שיצליח להגיע אל אותה קרקע, יוכל לעשות בה שימוש חופשי, ללא צורך ברכישת הקרקע.

30. יתרה מכך, הנתבעים מציגים אמנם מצג לרוכש הפוטנציאלי, לפיו הקרקע תהיה שייכת לו "לכל דבר ועניין", אך מסתירים ממנו את העובדה, שעל פי "חוקת הירח" (מוצג "15") המהווה חלק ממסמכי הרכישה ואשר נשלחת אל הקונה זמן רב לאחר הרכישה, חלות הגבלות שונות ומהותיות על "בעלותו".

כך, סעי' 4 ל"חוקת הירח" אוסר לבצע עיסקאות בקרקע שנרכשה כביכול, ללא אישור מפורש של שגרירות הירח. נראה כי סעיף זה נועד, על מנת לאפשר לדניס הופ ולמי מטעמו לקבל בהווה כספים נוספים ממי שמעוניין למכור את הקרקע הדמיונית שרכש, לאחר שהבין כי הולך שולל.

כך, סעי' 5 ל"חוקת הירח" אוסר לעשות שימוש בנשק בשטח הנרכש.

כך, סעי' 8 ל"חוקת הירח" מחייב את הקונה לשלם לדניס הופ כספים, עבור רישוי שנועד לאפשר לרוכש לעשות שימוש בקרקע.

הגבלות אלה הופכות את הבעלות הוירטואלית לבעלות וירטואלית ונכה, שבינה לבין "בעלות" במקרקעין אין ולו דבר.

הגבלות אלה נועדו ליתן חזות רצינית למכירה הוירטואלית של קרקעות, שכן הקונה שיקרא הוראות אלה (זמן רב לאחר שביצע את הרכישה) יחשוב בטעות כי אם חלות מגבלות על בעלותו, אזי האפשרות שיוכל להגיע לקרקע שרכש ולהנות ממנה הינה ממשית, שאם לא כן, מה הטעם להטיל מראש מגבלות, על דבר שאינו יכול להתקיים.

31. ובעיקר, להבדיל מהמצגים הפשוטים, הברורים והחד משמעיים המוצגים באתר הנתבעים, אודות הבעלות המלאה והבלתי מותנית שרוכשים הרוכשים בקרקע הנרכשת, העמדה שמציג עו"ד ד"ר רן מובשוביץ, המייצג את אתר crazyshop, בכתבה שפורסמה באתר ynet מיום 10/5/07, שכותרתה "מי הבעלים של הירח" (מוצג "23") אודות מהות העיסקה שנכרתת בין הצרכנים לנתבעים ואודות הזכויות שרוכשים הרוכשים, שונה לחלוטין:

"האם אתם מבטיחים לקונים בעלות על קרקע !

לאור הניתוח המשפטי שלנו, הרי שבעלי זיכיון מטעמו של מר דניס הופ מוכרים למעשה אופציה לתמורה עתידית בשווי הבעלות על הקרקע בירח בגין רכישה זו. שווי הרכישה ייקבע על פי הנסיבות העתידיות, ורוכשי הקרקע מיוזעים על ידי הזכויות בישראל טרם הרכישה, שאין כל הבטחה לגבי שווי הרכישה דגן בעתיד, לכשיבשילו התנאים למימוש החזקה בשטח."

הכתבה באתר ynet מיום 10/5/07 מצ"ב כמוצג "23" לתיק המוצגים.

32. נראה כי יש צורך בייעוץ לשוני ומשפטי מיוחד על מנת להבין את דבריו המורכבים של עו"ד מובשוביץ מטעם הנתבעים ואת כוונתו בדבריו אודות הזכויות שרוכשים הצרכנים השונים, אך המסר מדבריו ברור מעל לכל ספק: בין מצגי הנתבעים באתר אודות הזכויות שרוכשים הצרכנים (בעלות לכל דבר וענין) לבין מצגי בא כוחם אודות זכויות אלה (אופציה לתמורה עתידית בשווי הבעלות על הקרקע בירח בגין רכישה זו) אין אפילו דמיון.

אף מילה ממשפטיו המורכבים של ב"כ הנתבעים לא נזכרה באף אחד מהמצגים הרבים באתר, מהטעם הפשוט: אילו היו הנתבעים מציינים ברישא לפרק "חוקיות המכירה" כי הקונים רוכשים "אופציה לתמורה עתידית בשווי הבעלות על הקרקע בירח בגין רכישה זו" איש לא היה רוכש מהנתבעים קרקע כלשהי, איש לא היה משלם לנתבעים ולו שקל אחד והתרמית שיצרו הנתבעים לא היתה מתממשת.

ה"פירצה" - מצגי פסיקאות 1 - 2

33. כאמור, בפסיקאות הראשונה והשניה לפרק "חוקיות המכירה" (מוצג "5") טוענים הנתבעים:

"אז מהו בעצם הבסיס החוקי של שגירות הירח למכירת קרקעות חוץ ארציות ?

ובכן, חוקיות המכירה מבוססת על פירצה ב"אמנת החלל החיצון" שנחתמה באו"ם בשנת 1967. אמנת החלל אוסרת על ממשלות להכריז בעלות על שטחים חוץ ארציים, אך אינה אוסרת זאת על יחידים או חברות פרטיות."

34. טענת הנתבעים, לפיה באמנת החלל החיצון קיימת כביכול פירצה, והפירצה הינה שאמנת החלל החיצון אוסרת על ממשלות להכריז בעלות על שטחים בחלל החיצון, אך אינה אוסרת זאת על יחידים או חברות פרטיות, ולכן יכול היה דניס הופ, כיחיד, להכריז בעלות על שטחי החלל החיצון, ובכך לעקוף את הוראות אמנת החלל החיצון, הינה חסרת יסוד.

אילו הנתבעים היו תמי לב, היתה טענה זו מעידה על חוסר הבנה מוחלט של המשפט הבינלאומי, אך מאחר ולדעת ב"כ התובעת, הנתבעים רחוקים מלהיות תמי לב, טענה זו מהווה התחכמות לשמה.

35. על מנת להזכיר, סעי' 2 לאמנת החלל החיצון קובע לאמור:

"החלל החיצון, לרבות הירח וגופים שמימיים אחרים, אינו יכול להיות נתון לתפיסה מטעמים לאומיים על-סמך תביעה לריבונות, על ידי שימוש או כיבוש, או כל אמצעי אחר."

ראוי להקדים ולציין כי טענת הנתבעים, לפיה סעי' 2 לאמנת החלל החיצון אוסר או מתיר הכרזת בעלות, הינה חסרת יסוד.

המילים "הכרזה" ו"בעלות" אינן נזכרות כלל בסעיף זה והסעיף אינו מתייחס כלל להכרזת בעלות בשטחי החלל החיצון אלא אך ורק לתפיסה.

נראה כי "תפיסה" במובנה בסעי' 2 דלעיל דומה לתפיסת חזקה בשטח, שבינה לבין בעלות או הכרזת בעלות קיים מרחק רב.

הכרזת בעלות בשטחי החלל החיצון לא הותרה בסעי' 2 לאמנת החלל החיצון, מטעמים כלשהם, לא למדינה, לא לאורגניה ולא לאזרחיה/תושביה, מהטעם הפשוט שהוראה שכזו היתה סותרת לחלוטין את עקרונות היסוד של אמנת החלל החיצון, שצוינו מפורשות בסעי' 1 לאמנת החלל החיצון.

36. גם טענתו של עו"ד מובשוביץ (מוצג "22"), לפיה "עקרון היסוד המנחה את מירב שיטות המשפט בעולם הוא שמה שאינו אסור בחוק - מותר .. ומכאן שזכויות קנייניות ניתנות לרכישה על ידי גופים א-ממשלתיים או מסחריים." נכונה אולי בהקשרים מסוימים ומצומצמים ביותר אך הינה חסרת יסוד בהקשר לרכישת בעלות בקרקעות החלל החיצון.

רכישת זכויות קנייניות בכדור הארץ אינה אפשרית על פי עקרון זה, הואיל והמשפט הבינלאומי קבע את הכללים לרכישת זכויות קנייניות בקרקע שאינה בבעלות מדינה כלשהי (ראה סעי' 47 להלן) וכיום אין קרקעות שכאלה.

רכישת זכויות קנייניות בחלל החיצון אינה אפשרית הואיל ועקרונות אמנת החלל החיצון מונעים כאמור כל אפשרות לרכישת בעלות בקרקע מקרקעות החלל החיצון.

טענתו של עו"ד מובשוביץ יכולה היתה להיות נכונה בהקשר לקרקעות החלל החיצון אם אמנת החלל החיצון ואמנת הירח לא היו קיימות.

37. הנתבעים מסתמכים בטענתם אודות פירצה באמנה על המילה "לאומיים" שבסעי' 2 ("... לתפיסה מטעמים לאומיים ...") להבדיל כביכול מפרטיים, אך נראה כי להסתמכות זו אין יסוד.

הסעיף מתייחס לטעמים לתפיסה (לאומיים או מחקריים או אחרים) ולא לזהות התופס (מדינה או יחידים).

הסעיף גם מבהיר כיצד מתבצעת תפיסה מטעמים לאומיים (ריבונות, שימוש, כיבוש או כל אמצעי אחר) על מנת להבחין בין תפיסה שכזו לתפיסת שטח על ידי מדינה לצרכי מחקר (למשל), תפיסה שהינה זמנית ואינה כוללת פעולות כגון תביעה לריבונות או כיבוש.

הסעיף נוסח כפי שנוסח לא על מנת להבחין בין תפיסה לאומית (על ידי מדינות), קרי: כוונה להפוך את השטח לשטחה של אותה מדינה תופסת, שהינה אסורה, לבין תפיסה פרטית (על ידי פרטים), שאף היא אסורה, אלא על מנת להבחין בין תפיסה מטעמים לאומיים, שהינה אסורה, לבין תפיסה מטעמי מחקר או מטעמים אחרים, שאין בה כוונה להפוך את אותו שטח לשטח של המדינה התופסת, ולכן הינה מותרת.

לכן, הסעיף לא התייחס כלל לזהות התופס (מדינה, ארגון של המדינה או יחיד במדינה) אלא לאופי התפיסה.

38. בעולה מספרם של רובי סיבל ואח', "משפט בינלאומי" (מהדורת 2003), בעמ' 1, המשפט הבינלאומי הפומבי (Public International Law) (להלן: "המשפט הבינלאומי") מסדיר את התנהגות הגופים בעלי אישיות משפטית בינלאומית ועוסק בעיקר ביחסים בין מדינות.

לעתים חלים כללים של המשפט הבינלאומי ביחסים שבין מדינות לבין פרטים, כדוגמת נושא זכויות האדם, אך לפרטים אין אישיות משפטית בינלאומית.

למרות שלמשפט הבינלאומי אין אפיונים של מערכת משפט רגילה (כגון: היעדרו של גוף ריבוני על-מדינתי שמכתיב את כללי המשפט הבינלאומי ואוכף את ביצועו), מדינות רואות עצמן מחויבות לפעול לפי כללי המשפט הבינלאומי ו"רוב המדינות מקיימות רוב הזמן את רוב כללי המשפט הבינלאומי בינהן." (שם, עמ' 2)

39. אמנות הן המרכיב המרכזי במשפט הבינלאומי המודרני (שם, בעמ' 335).

"המונח 'אמנה' משמעותו הסכם בינלאומי שנכרת בכתב בין מדינות והכפוף למשפט הבינלאומי, בין שהוא מגולם במסמך יחיד ובין בשני מסמכים או יותר הקשורים זה בזה, ויהיה כינויו המיוחד אשר יהיה." (שם, בעמ' 336).

הסכם בין ארגון בינלאומי בין-ממשלתי אחד למשנהו, או בין ארגון כזה למדינה, עשוי אף הוא להיות אמנה, בתנאי שהוא מקיים את יתר התנאים בהגדרת המונח "אמנה". (שם, בעמ' 338).

רוב כללי המשפט הבינלאומי מצויים באמנות. אמנות מבוססות על הסכמת המדינות ומחייבות רק מדינות שהן צד להן. החריג לכלל זה הוא אמנה המשקפת כללים של מנהג בינלאומי. (שם, בעמ' 335).

על מנת שמסמך יוכר כאמנה, עליו לשקף מחויבות משפטית של המדינות השותפות לו. (שם, בעמ' 336).

הסכם בין מדינה לפרט או בין מדינה לתאגיד או בין מדינה לארגון בינלאומי לא ממשלתי אינו נחשב לאמנה. (שם, בעמ' 338).

בהיעדר הוראה או כוונה אחרת באמנה עצמה, אמנה חלה בשטח הריבוני של מדינות שהן צד לה. (שם, בעמ' 350).

"ישנן אמנות המעניקות זכויות לכל המדינות (erga omnes). דוגמאות הן אמנות שקבעו את מעמד החלל החיצון, מעמד האנטרטיקה, וזכויות שיט בתעלת סואץ ובמעבר הבוספורוס. חלק מאמנות אלה, כדוגמת אמנת קושיטא בנושא השיט בתעלת סואץ, נחפכו, עם השנים, למשפט מנהגי והוראותיהן מחייבות איפא גם מכוח המנהג." (שם, בעמ' 352).

40. מהגדרות המשפט הבינלאומי ברור אם כן כי לפרטים (יחידים) אין מעמד במשפט הבינלאומי, ואמנות, שהינן הסכמים בין מדינות, עוסקות בחובותיהן וזכויותיהן של המדינות שהן צד לאמנה אך ככלל לא עוסקות בפרטים, לא מאזכרות את זכויותיהם וחובותיהם ולא מטילות על פרטים איסורים כלשהם.

מדינה אינה קיימת ללא אזרחיה וככלל, למעט אם צוין אחרת, הגדרת "מדינה" בכל אמנה כוללת בתוכה גם את אזרחיה, אזרחיה וכו'.

הזכויות והחובות החלות על יחידים/פרטים במדינה מסוימת, מכוח אמנה מסוימת, חלות עליהם מכוח דיני אותה מדינה בה הם חיים ומכוח הצטרפותה של אותה מדינה לאותה אמנה.

בהתאם לכך, ברוב הסעיפים ברוב האמנות ההתייחסות הינה למדינות בלבד ואין כל צורך או הגיון לציין בכל סעיף "מדינה ו/או ארגון שלה ... ו/או אזרח שלה" וכו'.

41. לעתים, כאשר הניסוח מחייב התייחסות מיוחדת לפרטים, הפרטים מאוזכרים באופן מפורש.

כך, בסעי' 7 לאמנת החלל החיצון נקבע כי " ... וכל מדינה שהיא צד להסכם ... הנה אחראית מבחינה בינלאומית לנזק שנגרם למדינה אחרת שהיא צד להסכם, לרבות כל אדם או אישיות משפטית שלה ...".

בסעיף זה היה הכרח לאזכר את אזרחיה של אותה מדינה על מנת להרחיב את תחובות המדינה ה"מזיקה" לפצות גם את אותם אזרחים שנפגעו ולא רק את המדינה. ללא איזכור מסוים זה, לא היו אותם אנשים זכאים לפיצוי מהמדינה ה"מזיקה".

כך, בסעי' 9 לאמנת החלל החיצון נקבע:

"מדינה שהיא צד להסכם, אשר לה סיבה להאמין כי פעילות או ניסוי שהיא או נתניה מתכננים בחלל החיצון, לרבות הירח וגופים שמימיים אחרים, עשויים לגרום להפרעה אשר בכוחה להזיק לפעילויות של מדינות אחרות שהן צד להסכם בחקר החלל החיצון, לרבות הירח וגופים שמימיים אחרים, ולשימוש בו למטרות שלום, מן הראוי כי תיזום התייעצויות בינלאומיות מתאימות בטרם תעסוק בכל פעילות או ניסוי מסוג זה."

גם בסעיף זה היה הכרח להתייחס מפורשות לנתניה של אותה מדינה, על מנת למנוע מצב שבו נתניהם של מדינה מסוימת מבצעים באופן עצמאי פעילות, שפוגעת בעקרונות היסוד של האמנה לשימוש ומחקר חופשיים בחלל החיצון.

42. הראיה לכך שהגדרת "מדינה" באמנה כוללת ברגיל גם את אזרחיה, אזרחיה וכו' מצויה בסעי' 9 לאמנת החלל החיצון (שחלקו הרלוונטי צוטט לעיל).

אזכור נתיינה של אותה מדינה נעשה פעם אחת בלבד באותו סעיף ומיד לאחר מכן כבר הפך חיובם של הנתינים לחיובה של המדינה ונתיינה לא אוזכר שוב:

"מדינה שהיא צד להסכם ... שהיא או נתיינה מתכננים ... בטדם תעסוק בכל פעילות או ניסוי מסוג זה."

לכן, מעצם הגדרתה כהסכם בינלאומי בין מדינות שהן צד לה, ומעצם העובדה כי "מדינה" כוללת גם את אזרחיה, לא היה כל צורך או הכרח שאמנת החלל החיצון תתייחס בכל סעיף וסעיף גם ליחידים ו/או חברות פרטיות ותטיל עליהם איסורים כאלה או אחרים, בין היתר הכרזת בעלות.

האיסור לפעול כנגד עקרונות אמנת החלל החיצון חל על דניס הופ (כאזרח ארה"ב) ועל הנתבעים (כאזרחי ישראל) מכוח הצטרפותן של ארה"ב וישראל לאמנת החלל החיצון, עוד בשנת 1967.

כפי שכבר ציינתי, דניס הופ והנתבעים מכירים בתחולת אמנת החלל החיצון עליהם, שאם לא כן, לא היו נזקקים ל"פירצה" לכאורית באמנה זו.

43. מכל האמור לעיל ניתן להסיק כי טענת הנתבעים, לפיה קיימת פירצה באמנת החלל החיצון ולפיה היה על אמנת החלל החיצון לאסור מפורשות (בסעי' 2) גם על יחידים ועל חברות פרטיות הכרזת בעלות בשטחי החלל החיצון, הינה חסרת יסוד, סותרת את עקרונות המשפט הבינלאומי ואת אופן הניסוח של אמנות בינלאומיות ובעיקר - את מטרת מנסחי האמנה, שבסך הכל רצו להבחין בין תפיסה מטעמים לאומיים לתפיסה מטעמים אחרים וזהות התופסים לא עניינה אותם.

מצגי הפיסקה השלישית

44. כאמור, בפיסקה השלישית לפרק "חוקיות המכירה" (מוצג "5") טוענים הנתבעים:

"בשנת 1980 הלך מר דניס הופ (בהברקה של רגע) למשרד הממשלתי לרישום חזקות בסן פרנסיסקו ודרש חזקה על אדמת הירח וכן על שאר שמונת הכוכבים במערכת השמש וירחיהם (פרט לכדה"א ולשמש). בתחילה חשבו שהוא תמהוני ולכן החליטו לשתף עימו פעולה."

בתחילת הפיסקה הרביעית טוענים הנתבעים כי "לאחר פעולת הרישום ..."

45. כפי שכבר ציינתי (סעיפים 14 ו- 15), על פי הדין הישראלי, עיסקה במקרקעין טעונה רישום, העיסקה נגמרת ברישום ועיסקה שלא נגמרה ברישום רואים אותה כהתחייבות לעשות עיסקה (סעי' 7 לחוק המקרקעין).

סביר להניח כי גם הדין האמריקאי מחייב רישום, כתנאי לבעלות במקרקעין.

דניס הופ והנתבעים מטעמו העלו את טענותיהם בדבר רישום (כביכול) של קרקעות הירח והכוכבים האחרים על שמו של דניס הופ במשרד לרישום חזקות בסן פרנסיסקו על מנת להוכיח כי התמלאה (כביכול) דרישת הרישום.

ברם, כפי שיוסבר להלן, טענות הנתבעים, לפיהן פעולת הרישום של קרקעות החלל החיצון על שמו של דניס הופ, נעשתה במשרד לרישום חזקות בסן פרנסיסקו, הינן חסרות יסוד.

הבקשה לרישום קרקעות הירח והכוכבים האחרים על שמו של דניס הוף וכל מסמך המעיד על הרישום, לא הוצגו, ולא בכדי.

46. ממצגי הנתבעים במיסקה השלישית עולה כי רכישת ריבונות בקרקע הנמצאת בחלל החיצון יכולה להיעשות מכוח ביקורו של אדם כלשהו במשרד לרישום חזקות ו/או קרקעות במדינה כלשהי בכדור הארץ.

מעבר להוראות אמנות החלל החיצון והירח, המגדירות כאמור את החלל החיצון כולו כשטח שהוא נחלת כלל האנושות ושישמש את כלל מדינות העולם, ובהתאם לכך אוסרות תפיסה ייחודית של השטח, יש לבחון האם על פי כללי המשפט הבינלאומי רכש דניס הוף, בפעולותיו, באופן מעשי, ריבונות בשטח הירח ו/או בשטחי כוכבים אחרים בחלל החיצון.

אם דניס הוף לא רכש ריבונות בשטחים אלה כדין (קרי: על פי כללי המשפט הבינלאומי), הרי שגם אם אמנת החלל החיצון ואמנת הירח לא היו קיימות, לא היה דניס הוף מוסמך למכור שטחים שבהם אין לו ריבונות (ושאינם בבעלותו).

47. המשפט הבינלאומי (ראה ספרם של רובי סיבל ואחי, "משפט בינלאומי", בעמ' 44) מכיר כיום בארבע דרכים בהן מדינה יכולה לרכוש ריבונות בשטח.

לפרטים אין כאמור מעמד במשפט הבינלאומי והמשפט הבינלאומי אינו מכיר באפשרות שאדם או קבוצת אנשים יירכשו ריבונות בשטח כלשהו באופן חוקי (למעט רכישה פרטית על פי חוקי המדינה שבשטחה נמצא אותו שטח).

ואלה הן הדרכים:

1. רכישה מכוח ניהול לאורך זמן: מדינה המפעילה את סמכויותיה לגבי שטח מסוים, בדרכי שלום, לאורך זמן, ברציפות, ללא התנגדות מטעם מדינות בעלות ענין, מקבלת זכות לשטח זה (title by prescription).

הפעלת סמכויות מדינה בהקשר זה כוללת החלת חוקים, גביית מסים, רישום מקרקעין, רישום השטח במפות המדינה ופעילות משטרתית או צבאית, כל זאת מתוך כוונה לפעול כריבון בשטח. ניתן לרכוש שטח מכוח שליטה כזו גם אם תפיסת השטח היתה מלכתחילה בלתי חוקית. העובדה שמדינות אחרות משלימות עם שליטתה של מדינה בשטח מסוים מאשרת את זכותה לאותו השטח.

2. העברה מרצון ממדינה אחרת: מדינה יכולה להעביר חלק משטחה למדינה אחרת בהסכם (cession). מדינה אינה יכולה להעביר יותר זכויות משיש לה, לכן אם היה פגם בזכותה לשטח שהעבירה, ההעברה כשלעצמה אינה מתקנת את הפגם.

3. תפיסת שטח הפקר: בעבר היה מקובל שמדינה יכולה לרכוש ריבונות, באמצעות תפיסה בפועל, בכל שטח קרקע שאינו שייך למדינה אחרת (res nullius). הכלל הוחל בזמנו (בין היתר) על שטחים באפריקה ועל איים בלב האוקיינוסים.

כיום מקובל שאין שטחים שהם בגדר res nullius.

"שטחים שהם נחלת כל המדינות (res communis), כגון הים הפתוח ותחלל החיצון, לא ניתנים לתפיסה."

4. התווספות שטח חדש: אם שטח האדמה של מדינה מתרחב כתוצאה מהתווספות קרקע מהים, ריבונותה של המדינה מתרחבת גם לקרקע זו.

כיבוש וסיפוח: בעבר, סיפוחו של שטח לאחר תום המלחמה נחשב דרך חוקית לרכישת שטח. כיום, כיבוש אינו דרך מוכרת לרכישת שטח, גם לאחר סיום המלחמה, והביטוי, במבוא להחלטת מועצת הבטחון 242, לפיו "אין להסכים לרכישת שטח על ידי מלחמה", משקף את המשפט הבינלאומי המודרני.

48. על פי האמור לעיל ברור אם כן, כי רק מדינה יכולה לרכוש ריבונות בשטח כלשהו ורק על פי הכללים שנקבעו במשפט הבינלאומי.

על פי הכללים שנקבעו במשפט הבינלאומי, אדם או קבוצת אנשים אינם יכולים לרכוש ריבונות בשטח כלשהו.

גישה לשטח ושליטה בשטח הינם תנאים יסודיים להכרזת ריבונות על שטח מסוים, וללא קיומם של תנאים אלה אין אפשרות כלשהי להכריז ריבונות על שטח כלשהו.

גם אם אדם או קבוצת אנשים היו יכולים, על פי כללי המשפט הבינלאומי, לרכוש ריבונות בשטח כלשהו, ברור כי בענייננו, דניס הופ וכל אדם אחר מטעמו, לא מילאו את התנאים היסודיים שנקבעו במשפט הבינלאומי בענין זה ולו מהטעם שאין להם גישה כלשהי לשטח כלשהו משטחי הירח והכוכבים האחרים וממילא אין להם שליטה על שטחים אלה, ופעולותיו של דניס הופ התמצו בביקור במשרד ממשלתי חסר סמכות ובמשלוח מכתבים (ראה להלן), פעולות שאינן מוכרות על פי כללי המשפט הבינלאומי בהקשר לרכישת ריבונות.

49. בכתבה באתר האינטרנט ynet של "ידיעות אחרונות" מיום 10/5/07 (מוצג "22"), צוטט עו"ד אמריקאי בשם וויין וייט, המתמחה במשפט הלל.

במאמרו המקורי "פרשנות סעי' 2 לאמנת החלל החיצון" (מראה מקום: <http://www.spacelawstation.com/whiteArtII.pdf>) טוען עו"ד וייט כי טענתו של מר הופ (אודות פעולת הרישום במשרד לרישום חזקות כביכול) אינה יכולה להיות נכונה, הואיל ולא קיים בארה"ב משרד ממשלתי לרישום חזקות (או דרישות/ תביעות/טענות US Governmental Office for claim registries).

עוד טוען עו"ד וייט כי "למיטב ידיעתו של המחבר, למשרדים ממשלתיים מקומיים בארה"ב אין סמכות מסוג כלשהו לתת שירותים ציבוריים או להציג עמדות בשם השלטון הפדרלי. המחבר מאמין שככל הנראה הכין הופ דרישה כתובה לגבי הירח וגופים שמימיים אחרים במערכת השמש ואז נתן למשרד הרישום (או התיעוד) המחוזי למחוז סן פרנסיסקו לרשום את המסמך. השיחות או הוידוים שהיו למר הופ עם כמה מנהלים (באותו משרד) היו ללא ספק מאחר והמשרד שלהם לא היה בטוח האם מסמך הדרישה היה מסוג המסמכים שאותם ניתן לקבל לרישום."

"בארה"ב, המטרה היחידה לתיעוד מסמך במשרד המחוזי לתיעוד הינה להוכיח שהמסמך הוכן והוגש ביום התיעוד או לפניו, ולספק העתק קבוע וציבורי שהמתעד יכול מאוחר יותר להעתיק ולאמת במקורי תמורת תשלום. אם האחראי על משרד התיעוד המחוזי מסכים לרשום מסמך, אין משמעות הדבר שהממשלה הפדרלית בארה"ב או השלטון במחוז סן פרנסיסקו החליטו שתביעתו/דרישתו של מר הופ הינה תקפה. בארה"ב, רק בתי המשפט יכולים לקבוע האם טענה לענין ברכוש הינה תקפה."

"... למיטב ידיעת המחבר, הממשל הפדרלי בארה"ב, ממשלת המדינה והשלטון המקומי לא ביצעו פעולה כלשהי שיכולה להיחשב כאימוץ, אישור או קביעת שלתביעתו של מר הופ יש תוקף חוקי כלשהו או לגיטימיות על פי החוק האמריקאי. ראוי לציין שאתר שגרירות הירח אינו מציין חוקים פדרליים, מדינתיים או מקומיים כלשהם, שיכולים להסמיך מכירת נכסי מקרקעין בחלל החיצון או בגופים שמימיים, או שיאפשרו רישום אמריקאי של תביעות של שטחים בחלל החיצון. המחבר אינו מודע באופן אישי לחוקים שכאלה בארה"ב או במדינה אחרת כלשהי."

50. גם אם משרד לרישום חזקות היה קיים בארה"ב, כמצגי הנתבעים, נראה כי בכלל, על מנת שמשרד כלשהו לרישום קרקעות ו/או חזקות יוכל להעניק חזקה בקרקע לאדם שדורש את החזקה על אותה קרקע, בטענה כי קרקע זאת עזובה או נזנחה או חסרת בעלים, על אותו משרד לנהל רישום של כלל הקרקעות באזור שיפוטו; על מנת להבחין בין הקרקעות שיש להן בעלים לבין הקרקעות שאין להן בעלים לבין הקרקעות שכבר דרשו בהן בעלות.

אותן קרקעות חייבות להיות בחזקתו המשפטית של אותו משרד, ולפקידיו של אותו משרד חייבת להיות גישה פיזית לאותה קרקע עזובה או חסרת בעלים, על מנת שאותו משרד יהיה מוסמך להעניק בעלות/חזקה למי שדורש חזקה בקרקע מסוימת.

משרד לרישום קרקעות ו/או חזקות אינו יכול להעניק בעלות/חזקה בקרקע, שאינה רשומה אצלו ואינה בחזקתו, שכן הוא עלול למסור בעלות/חזקה בקרקע שיש לה בעלים וממילא לא יוכלו פקידיו למסור את החזקה באותה קרקע, שכן החזקה אינה בידיהם.

בהתאם לכך, משרד לרישום קרקעות/חזקות בסן פרנסיסקו, אם היה קיים, לא יכול היה להעניק חזקה בקרקע הנמצאת בתל-אביב, לא כל שכן בחלל החיצון.

51. מבלי להתמצא בדיני רישום הקרקעות בארה"ב, בכלל, או במדינת קליפורניה, בפרט, ניתן להניח כי במשרד לרישום חזקות בסן פרנסיסקו (אם היה קיים) היו נרשמות הקרקעות הנמצאות לכל היותר בשטח מדינת קליפורניה ו/או בשטח העיר סן פרנסיסקו, וניתן היה לכל היותר לדרוש חזקה על קרקעות חסרות בעלים הנמצאות בשטח גיאוגרפי מצומצם זה.

ניתן להניח כי על פי שיטת הממשל הפדרלית בארה"ב, קרקע הנמצאת בשטחה של מדינה אחרת בארה"ב (שאינה קליפורניה) רשומה במשרד לרישום קרקעות ו/או חזקות במדינה האחרת וניתן להניח כי לא ניתן היה במדינת קליפורניה לדרוש חזקה על קרקע הנמצאת בשטחה של מדינה אחרת בארה"ב וכי אדם הדורש חזקה בקרקע חסרת בעלים הנמצאת בשטחה של מדינה אחרת בארה"ב, חייב לפנות למשרד האזורי באותה מדינה, שבשטח שיפוטו נמצאת אותה קרקע.

הנתבעים לא ציינו האם אותו משרד לרישום חזקות בסן פרנסיסקו הינו מדינתי, אזורי או מקומי, ולכן לא ניתן אפילו להעריך מהו אזור סמכותו.

בוודאי שלא ניתן לדרוש, במדינת קליפורניה או בארה"ב כולה, חזקה על קרקע כלשהי הנמצאת מחוץ לשטח כדור הארץ, שכן הקרקעות הנמצאות בשטחם של הירח ו/או של הכוכבים אחרים במערכת השמש ו/או כל שטח אחר שמחוץ לכדור הארץ אינן רשומות במקום כלשהו בכדור הארץ (כולל בארה"ב), לאף מדינה בכדור הארץ (כולל ארה"ב) אין עליתן חזקה (קל וחומר שאין בהן בעלות) ולכן אף מדינה, גוף או אדם בכדור הארץ, יהא תפקידם ומעמדם אשר יהיה, אינם מוסמכים להעניק לאף מדינה, גוף או אדם אחרים, בעלות ו/או חזקה בקרקע הנמצאת מחוץ לכדור הארץ.

אפילו נשיא ארה"ב, הנחשב בעיני רבים למנהיג העולם, אינו יכול להעניק בעלות (אישית או מטעמה של מדינתו) בקרקע בחלל החיצון לאיש, מהטעם שקרקע זו אינה בבעלותה ו/או שליטתה של ארה"ב.

הגישה היחידה שהיתה עד כה לבני האנוש לקרקעות החלל החיצון היתה ועודנה מזערית, התבססה על נחיתות ספורות על הירח, לפני עשרות שנים, ומתבססת כיום על צפייה מרחוק בכוכבים אחרים באמצעות חלליות ולוויינים.

אם דניס הופ יכול היה (כביכול) לרכוש את הבעלות בקרקעות שמחוץ לכדור הארץ, על יסוד ביקורו במשרד לרישום חזקות שבסן פרנסיסקו, אזי יכולה גם התובעת לרכוש בעלות באותן קרקעות בדיוק, מכוח ביקורה בלשכת המקרקעין בתל-אביב (או בכל מקום אחר שבו תצהיר כי היא הבעלים של קרקעות אלה).

52. יתרה מכך, גם טענת הנתבעים, לפיה בוצעה "פעולת רישום" כלשהי ("לאחר פעולת הרישום ...", תחילת הפיסקת הרביעית) הינה חסרת יסוד ומטעה.

הקורא עלול להסיק כי "פעולת הרישום" משמעה כי קרקעות החלל החיצון נרשמו באותו משרד על שם דניס הופ, אך הכוונה היתה שלכל היותר בקשתו של דניס הופ נרשמה.

ההבדל הוא עצום, שכן כל בקשה, גם המפוקפקת והמופרכת ביותר, יכולה להירשם, אך לא כל בקשה מתקבלת.

על יסוד אותו הגיון של הנתבעים יכולה התובעת לפנות ללשכת המקרקעין בתל-אביב, למלא טופס בקשה ולבקש לרישום על שמה את הקרקע שעליה ממוקם הבית הלבן בווישינגטון בירת ארה"ב, אך האם בקשתה תתקבל? התשובה לכך ברורה.

ניתן להניח על יסוד האמור לעיל כי פקידי המשרד המחוזי לתיעוד (ולא לרישום חזקות) בסן פרנסיסקו רשמו (לכל היותר) את בקשתו התמוהה של דניס הופ, מתוך הנחה שמדובר בתמהוני (כפי שהוצהר באתר) אך לא יכלו לעשות ולא עשו דבר מעבר לתיק בקשתו, עקב חוסר סמכותם להתייחס ולטפל בבקשה שכזו.

53. מכל האמור לעיל ניתן להסיק כי:

רק מדינה יכולה לרכוש ריבונות בקרקע כלשהי, רק בכדור הארץ ורק על פי העקרונות שנקבעו במשפט הבינלאומי (המונעים כאמור רכישת בעלות או ריבונות בקרקעות החלל החיצון). ביקור במשרד מקומי במדינה מסוימת אינו אחד הדרכים לרכישת ריבונות.

משרד ממשלתי לרישום חזקות (ו/או דרישות/תביעות/טענות), הנזכר במצגני הנתבעים, אינו קיים בארה"ב.

גם אם משרד שכזה היה קיים, אין לעובדה כי דניס הופ מסר כביכול למשרד שכזה את דרישות/תביעות/טענות לחזקה ו/או לרישום, כל משמעות, שכן הפעולה של אותו משרד התמצתה אך ורק ברישום המסמך.

בארה"ב (כמו גם בישראל), רק בתי המשפט מוסמכים לקבוע זכויות במקרקעין ולא משרד ממשלתי כזה או אחר.

לאותו משרד (אם היה קיים) היתה לכל היותר סמכות מוגבלת לגבי קרקעות הנמצאות בתחום שיפוטו והרשומות אצלו, ולכן גם אם היה קיים, לא היתה לו סמכות לקבוע קביעה כלשהי לגבי קרקעות שאינן רשומות אצלו ואינן בתחום שיפוטו, ובכלל זה קרקעות החלל החיצון.

"פעולת הרישום", הנוכרת במצגי הנתבעים, הינה אם כן (ככל שהתקיימה) רישום טכני של דרישת/תביעתו/טענתו של דניס הוף, זאת ותו לא.

לא בוצע כל רישום חוקי של קרקעות הירח והכוכבים האחרים על שמו של דניס הוף.

לפיכך, טענות ומצגי הנתבעים, לפיהם דניס הוף רכש בעלות בקרקעות שבחלל החיצון, מכוח ביקורו ופעולותיו במשרד לרישום חזקות בסן פרנסיסקו, הינם מופרכים, מטעים וגורמים לקורא להאמין כי אותו משרד ממשלתי הכיר בבעלותו של דניס הוף בשטחי החלל החיצון ורשם את קרקעות החלל החיצון על שמו, דבר הרחוק מהמציאות כרחוק כדור הארץ מכוכב פלוטו.

מצגי הפיסקה הרביעית

54. כאמור, בפיסקה הרביעית לפרק "חוקיות המכירה" (מוצג "5") טוענים הנתבעים:

"לאחר פעולת הרישום שלח דניס הוף מכתבים לכל ממשלות העולם, לממשלת ארה"ב לרוסיה ולאוי"ם על בעלותו בירח. אף אחד לא התייחס אליו שכן חשבו כי הוא מטורף. בשנת 1988 קיבל בעצם את האישור הרשמי כי בבעלותו שטח הירח למטרות מסחר! (אגב, כל השטחים החוץ ארציים הינם נחלת כל האנושות למטרות מחקר)."

פיסקה זו כוללת כמה מצגי שווא.

המצג הראשון הינו כאמור המשפט "לאחר פעולת הרישום .." אליו התייחסתי בסעיפים הקודמים.

55. המצג השני הינו המשפט " ... שלח דניס הוף מכתבים לכל ממשלות העולם, לממשלת ארה"ב לרוסיה ולאוי"ם על בעלותו בירח. אף אחד לא התייחס אליו שכן חשבו כי הוא מטורף."

המכתבים עצמם לא הוצגו באתר וספק אם נשלחו ו/או התקבלו.

ממילא אין למשלוח המכתבים כל משמעות, הואיל ומשלוח מכתב אינו אחת הדרכים המוכרות במשפט הבינלאומי לרכישת בעלות בשטח כלשהו (ראה סעי' 47 לעיל).

מצג זה מעלה תמיהה לוגית: אם דניס הוף לא קיבל התייחסות כלשהי למכתביו, כיצד ידע שהסיבה לאי ההתייחסות אליו הינה דווקא מהסיבה שחושבים שהוא מטורף?

ככל שמצג זה נכון, הוא דווקא מחזק את המסקנה כי טענות הנתבעים הינן חסרות יסוד שכן בצדק התייחסו (ככל שהתייחסו) ממשלות ארה"ב ורוסיה וכן האוי"ם לדניס הוף כאל מטורף, שכן מדינות אלה וארגון האוי"ם ידעו אז ויודעות גם היום שאף מדינה אינה יכולה לרכוש בעלות בשטחי החלל החיצון, בניגוד להוראות אמנת החלל החיצון, קל וחומר שאף בן אנוש אינו יכול לרכוש בעלות בשטחים שבחלל החיצון. ובוודאי שלא באמצעות משלוח מכתבים.

גם אם אותם מכתבים היו נשלחים ומתקבלים, וגם אם משלוח מכתבים היה זרז מקובלת לרכישת בעלות, עדיין אין למשלוח המכתבים כל משמעות הואיל ואין לאף מדינה ו/או ארגון בינלאומי סמכות כלשהי להעניק למדינה ו/או לבן אנוש כלשהם בעלות בשטחים בחלל החיצון ו/או לשלול מהם שטחים אלה, לא במעשה ולא במחדל (התעלמות ממכתביו של דניס הופ).

56. המצג השלישי הינו המשפט " ... בשנת 1988 קיבל בעצם את האישור הרשמי כי **בעלותו שטח הירח למטרות מסחר** !".

מצג זה הינו מצג השווא העיקרי שעליו מבוססת מכירת קרקעות בחלל החיצון לתובעת ולאחרים.

הנתבעים אינם מפרטים ממי וכיצד קיבל כביכול דניס הופ את האישור כי בעלותו שטח הירח, ולא בכדי, שכן דניס הופ לא קיבל ולא יכול היה לקבל, באופן ברור או משתמע, אישור שכזה, מאף אדם, גוף או מדינה.

אותו "אישור" לכאורי לא הוצג, פשוט מאחר ואינו קיים.

אישור שכזה, אם ניתן, הינו חסר תוקף.

כאמור, סעיפים 1 ו- 2 לאמנת החלל החיצון קובעים מפורשות כי החלל החיצון הינו רשות משותפת של כלל האנושות, וגם אם היתה פירצה באמנה (וכאמור אין פירצה), אף אדם ו/או גוף ו/או מדינה לא היה ואינו מוסמך להעניק לדניס הופ ו/או לכל איש אחר ו/או לכל גוף ו/או מדינה, כלשהם, אישור מסוג כלשהו כי שטח כלשהו בחלל החיצון הינו בעלותו, לא בשנת 1988 ולא בכלל.

לאף מדינה בעולם אין סמכות משפטית לגבי שטחים שמחוץ לשטחה הטריטוריאלי, ובכלל זה בחלל החיצון, והסמכות המשפטית היחידה בהקשר לחלל החיצון, הינה אמנת החלל החיצון ואמנות חלל אחרות.

57. נראה כי המשפט עצמו כולל סתירה פנימית: בעלות שהינה למטרות מסחר בלבד (" .. כי בעלותו שטח הירח למטרות מסחר ..").

כידוע (וכפי שצוין בסעיפים 14 ו- 15 לעיל), אין בעלות למטרה מסוימת. בעלות כוללת ומאפשרת, מעצם הגדרתה, כל שימוש לכל מטרה (בכפוף למגבלות הקבועות בחוק) ולא רק למטרה מסוימת.

לכן, בעלות, שלגישת הנתבעים מוגבלת למטרה אחת בלבד (מסחר) ואינה מאפשרת שימוש למטרה אחרת כלשהי, אינה בעלות, ומי שאינו בעלים אינו מוסמך למכור קרקע שאינה בעלותו.

58. המצג הרביעי מופיע בסיפא לפסקה הרביעית, שם טוענים הנתבעים כי "**אגב, כל השטחים החוץ ארציים הינם נחלת כל האנושות למטרות מחקר**".

מצג זה הינו חלקי ולכן מטעה.

אכן, החלל החיצון הינו נחלת כל האנושות למטרות מחקר, אך לא רק למטרה זו: החלל החיצון הינו נחלת האנושות לכל ענין, לכל שימוש ולכל מטרה, ללא כל הסתייגות (ראה סעי' 1 לאמנת החלל החיצון).

לכן, כאשר הנתבעים טוענים כי החלל החיצון הינו נחלת האנושות למטרות מחקר דווקא, מדובר במצג חלקי ומטעה, שכן הקורא שאינו מתמצא בפרטים עלול להסיק כי הבעלות בשטחי החלל החיצון הינה של דניס הופ (וניתנת למכירה) אך לבני האנוש יש רשות מוגבלת לחקור את שטחי החלל החיצון, מבלי שהדבר יפגע בבעלותו של דניס הופ.

מצגי פיסקאות 15 - 6

59. כאמור, בפיסקאות החמישית והשישית לפרק "חוקיות המכירה" (מוצג "5") טוענים הנתבעים:

"למה לא תיקנו את הפירצה?"

"בשנת 1984 נוסחה "אמנת הירח" שבאה לבטל את הפירצה ולטעון שגם אנשים פרטיים וחברות לא יוכלו להשתמש בשטחים חוץ ארציים למטרות רווח. אמנה זו לא אושרה!! מתוך 185 מדינות שהשתתפו בהצבעה רק 6 תמכו בה. ממשלת ארה"ב טענה שאם ימצאו אי אילו שהם מחצבים בירח או מאדים או כל גוף אחר - מדוע לא להשתמש בהם???"

60. טענות אלה הינן מופרכות ומצג זה רובו ככולו הינו מצג שווא, על כל מרכיביו.

ראשית, כפי שכבר ציינתי, באמנת החלל החיצון אין כל פירצה, הדורשת תיקון, והשאלה "למה לא תיקנו את הפירצה?" הינה מטעה וגורמת לקורא להסיק כי אכן קיימת פירצה הדורשת תיקון.

שנית, הנתבעים נוקטים בפיסקה זו בניסוח מטעה ומגמתי ("... נוסחה "אמנת הירח" שבאה לבטל את הפירצה..."). בתחילת הפיסקה מתייחסים הנתבעים ל"פירצה" שאיפשרה כביכול הכרזת בעלות על שטחי הירח והכוכבים ואילו בהמשך הפיסקה מתייחסים לפירצה אחרת כביכול, המתייחסת לשימוש בשטחי הירח למטרות רווח.

משמע, ה"פירצה" שבפיסקה השניה לפרק "חוקיות המכירה" אינה ה"פירצה" שבפיסקה השישית.

אם ה"פירצה" שבפיסקאות השניה והשישית היא אותה "פירצה", אזי קיימת סתירה מהותית בין מצגי הנתבעים בפרק "חוקיות המכירה", סתירה המעידה על אמינות טענות הנתבעים: בעוד שבפיסקה השניה טענו הנתבעים כי הפירצה הינה ש"אמנת החלל אוסרת על ממשלות להכריז בעלות על שטחים חוץ ארציים, אך אינה אוסרת זאת על יחידים או חברות פרטיות.", הרי שבפיסקה השישית כבר ברור שלדעת הנתבעים הפירצה מתייחסת לכל היותר לשימוש שיכולים אנשים וחברות לעשות בקרקעות החלל החיצון למטרות רווח.

משמע, לדעת הנתבעים, ה"פירצה" באמנת החלל החיצון אינה קשורה לבעלות ולהכרזת בעלות אלא לכל היותר מאפשרת לאנשים וחברות לעשות שימוש בשטחי החלל החיצון למטרות רווח.

מצג זה מסכל לחלוטין את טענות דניס הופ והנתבעים לבסיס חוקי (כביכול) למכירת הקרקעות בחלל, טענות שכאמור התבססו על פירצה המאפשרת כביכול לאנשים וחברות להכריז בעלות בשטחי החלל החיצון.

61. ובעיקר, בניגוד נמור למה שניתן להבין בטעות מהשאלה ("למה לא תיקנו את הפירצה?"), אמנת הירח לא נוסחה על מנת למנוע מאנשים כדוגמת דניס הופ להכריז בעלות על שטחי הירח והכוכבים ומטרה שכזו לא היתה אפילו אחת ממטרות האמנה.

האמנה נוסחה בשנת 79, עוד לפני שדניס הופ הכריז (בשנת 80) על בעלותו בירח ובכוכבים האחרים (ראה הפיסקה השלישית לפרק "חוקיות המכירה"), כך שפעולותיו לא עמדו לנגד עיני מנסחי האמנה.

כפי שציינתי, עקרונות היסוד של אמנת החלל החיצון מונעות בעלות בשטחי החלל החיצון ועל עקרונות אלה חזרו המדינות באמנת הירח.

62. אמנת הירח נוצרה בעיקר על מנת ליתן התייחסות מסויימת יותר לירח ולעצמים האחרים במערכת השמש, שכן אמנת החלל מתייחסת לכלל החלל החיצון, וכן על מנת להתאים את הכללים ולנסחם מחדש, לאור הזמן שחלף (12 שנה) מאז שנוסחה אמנת החלל החיצון (1967), ההתפתחות הטכנולוגית ושינויים נוספים שחלו מאז.

על מטרות האמנה ניתן ללמוד מקריאת המבוא לאמנה, ולא ממצגי השווא של הנתבעים:

"המדינות שהן צד לאמנה:

מציינות את הישגי המדינות בחקר הירח וגופים שמימיים אחרים והשימוש בהם,

מכירות בכך שלירח, כלוויין טבעי של כדור הארץ, יש תפקיד חשוב למלא בחקר החלל החיצון,

נחשות לקדם, על בסיס שוויוניות, את המשך הפיתוח של שיתוף בין המדינות בחקר הירח וגופים שמימיים אחרים והשימוש בהם,

שואפות למנוע מהירח להפוך לאזור של מחלוקת בינלאומית,

מבינות את היתרונות שיכולים לצמוח מניצול מקורותיהם הטבעיים של הירח ושל גופים שמימיים אחרים,

זוכרים את ההסכם בדבר עקרונות מנחים לפעילויותיהן של מדינות בחקר החלל החיצון, לדבות הירח וגופים שמימיים אחרים, והשימוש בו ("אמנת החלל החיצון", ס.ע.) ..."

מהמבוא לאמנת הירח ברור אם כן כי אמנת הירח לא נועדה לתקן "פירצה", שאיפשרה כביכול להכריז בעלות בשטחי החלל החיצון וספק רב אם נועדה לתקן "פירצה", המתייחסת לשימוש בירח ובכוכבים אחרים.

63. טעפים שונים באמנת הירח מתייחסים לשימוש החופשי בירח ולניצול מקורותיו הטבעיים.

מעיון באמנת הירח נראה כי האמנה נועדה (בין היתר) להגדיר באופן ברור יותר את התנאים לשימוש החופשי של המדינות בירח ובמקורותיו הטבעיים.

כך, בסעי' 11 לאמנת הירח (שציטטתי לעיל) נקבע כי **"הירח ומקורותיו הטבעיים תינו נחלת המין האנושי ... למדינות הזכות למחקר ושימוש בירח ללא אפליה מסוג כלשהו ... המדינות שהן צד לאמנה זו מתחייבות לייסד משטר בינלאומי, כולל**

נהלים מתאימים, לנהל את ניצול המשאבים הטבעיים של הירח שכן ניצול שכזה עומד להפוך בר ביצוע...".

כך, בסעי' 4 לאמנת הירח (שציטטתי לעיל) נקבע לאמור:

"חקר הירח והשימוש בו יהיו רשות משותפת של כלל האנושות וייעשו לטובת כל המדינות ולתועלתן... תשומת לב מיוחדת תינתן לאינטרסים של הדורות הקיימים והבאים כמו גם לצורך לקדם תנאי מחיה גבוהים ותנאים להתפתחות כלכלית וחברתית ופיתוח...".

כך, בסעי' 7 לאמנת הירח נקבע לאמור:

"בחקר הירח והשימוש בו ינקטו המדינות אמצעים למנוע הפרעת לאיזון חקיים של סביבתו...".

כך, בסעי' 8 לאמנת הירח נקבע לאמור:

"המדינות יקיימו את פעולותיהן בחקר הירח והשימוש בו בכל מקום על פני או מתחת לשטחו, בכפוף להוראות אמנה זו...".

64. ברור אם כן כי בניגוד גמור למצגי הנתבעים, אמנת הירח לא נועדה למנוע ממדינות ו/או אנשים פרטיים ו/או חברות לעשות שימוש בירח למטרות רווח.

מאחר ואמנת הירח לא נועדה למנוע ממדינות את השימוש בירח ובמקורותיו הטבעיים, אלא רק להכפיפו לכללים ברורים יותר, המצג שמציגים הנתבעים, לפיו אמנת הירח נועדה למנוע את השימוש מאנשים וחברות ולפיו ה"מטרה" לא הושגה, הינו מצג שווא.

טענות הנתבעים מטעות גם בהיבט נוסף, שכן כפי שצוין לעיל, ככלל, אמנה מעניקה זכויות ומטילה חובות על מדינה ולא על מרכיביה של המדינה ולכן לא היה כל הגיון לנסח את אמנת הירח באופן שתטיל מגבלות על שימוש של אנשים ו/או חברות. אם מנסחי האמנה רצו להטיל מגבלות על אנשים וחברות, היה עליהם להטיל מגבלות על המדינות.

נראה כי כיום אין ממילא כדאיות כלכלית ובוודאי לא רווח בשימוש כלשהו בשטחי החלל החיצון. כך למשל, כריית מחצבים בירח (הגוף השמימי הקרוב אלינו ביותר) כרוכה בעלויות אדירות, שספק אם יכוסו מהתמורה שתתקבל ממכירת אותם מחצבים בכדור הארץ. כדאיות כלכלית היא שמונעת מהמעצמות לשגר לירח, מזה כ- 30 שנה, כלי תעופה, למטרת ביקור, קל וחומר למטרה אחרת כלשהי (כגון: כריית מחצבים) הכרוכה בהוצאות הגדולות במאות מונים. אם למעצמות אין את המשאבים לשגר כלי תעופה לירח, או שאין הן רואות כדאיות כלכלית בכך, קל וחומר שאין לאנשים ו/או חברות את המשאבים לכך. לבעלי הון יש אולי את המשאבים לשיגור כלי תעופה קטן, שירחף 60 שניות מעל לאטמוספירה, אך אין להם את המשאבים לכל פעולה שהיא מעבר לכך.

סביר להניח כי מדינות העולם התנגדו אז (לפני 23 שנה) להגביל את השימוש בשטחי החלל החיצון למטרות רווח, שכן אל מול הפוטנציאל הבלתי מוגבל בשימוש בשטחי החלל החיצון, אפשרויות המימוש של פוטנציאל זה והאפשרות ששימוש כלשהו יהפוך לרווחי, אינן נראות לעין.

65. מכל מקום, אין למצגי הנתבעים בענין הגבלת השימוש בירח ובמקורותיו כל רלוונטיות לחוסר זכאותם של הנתבעים למכור קרקעות בחלל החיצון, שכן מצגי הנתבעים, עליהם מבוססת מכירת הקרקעות, עוסקים בבעלות ולא בשימוש.

אם הנתבעים רמזו כי בעלות בקרקעות החלל החיצון יכולה להיחשב כ"שימוש למטרות רווח", שהרי הבעלים המוכר את קרקעותיו מפיך מכך רווח, אין לכך יסוד, הן מאחר ורכישת בעלות אינה סוג של "שימוש" והן מאחר ורכישת בעלות בשטחי החלל החיצון סותרת את עקרונות היסוד של אמנת החלל החיצון, השרירה והקיימת.

66. גם הטענה לפיהן אמנת הירח לא אושרה הינה מופרכת ומטעה.

ככלל, אמנה אינה מתקבלת בהצבעה ואין מאשרים או דוחים אותה. אמנה קובעת בהוראותיה את מספר המדינות שנדרשות לאשררה, על מנת שתיכנס לתוקף, ולעתים חולפות שנים רבות עד שהתנאי מתמלא והאמנה נכנסת לתוקף.

כאמור, אמנת הירח נכנסה לתוקף ביום 11/7/84, כחמש שנים לאחר שנוצרה, לאחר שיותר מ- 5 מדינות אישרו אותה.

מצגי הפיסקה השביעית

67. כאמור, בפיסקה השביעית לפרק "חוקיות המכירה" (מוצג "5") טוענים הנתבעים:

"להערכתנו ערך הקרקע הולך לעלות משמעותית בעוד כשנתיים שכן דניס הופ – מנכ"ל השגרירות העולמית הולך להגיש בקשה למושב באו"ם בתוך נציג של 3 מליון בני אדם על כדור הארץ בעלי שטחים בירח."

טענות אלה של הנתבעים, לפיהן כל רוכש של קרקע בירח הופך, עם הרכישה, להיות חלק מיישנות לאומית חדישה, ולפיהן מי שמכר (כביכול) קרקעות בירח לשלושה מליון בני אדם (דניס הופ) יכול אוטומטית לשמש כנציגם של אותם רוכשים ולבקש בשמה של אותה יישות לאומית מושב באו"ם, ולפיהן ערך הקרקע יעלה כתוצאה מכך, הינן מופרכות מיסודן ומהוות מצגי שווא.

מצגי שווא אלה נועדו לעודד ולהמריץ את הקונה הפוטנציאלי לרכוש מהנתבעים קרקע בירח, על יסוד מצגי השווא הקודמים.

68. על פי המשפט הבינלאומי (ראה ספרם של רובי סיבל ואח', "משפט בינלאומי", בעמ' 35 - 39), **רק מדינות יכולות להעניק אזרחות ורק מדינות יכולות להיות חברות באו"ם.**

על מנת שאוכלוסיה מסוימת תיחשב למדינה, המשפט הבינלאומי (אמנת מונטבידאו משנת 1933) דורש קיום ארבעה תנאים מצטברים:

1. שטח מוגדר: מדינה מפעילה את סמכויותיה בתוך השטח המוגדר על ידי גבולותיה.
2. אוכלוסיה קבועה: קיום דרך קבע של אוכלוסיה של אזרחי אותה מדינה.
3. ממשל אפקטיבי: יש צורך בקיום מנגנון ממשלתי המסוגל להטיל את מרותו בתוך שטח המדינה.

4. יכולת לנהל יחסי חוץ עם מדינות אחרות: אחד הסממנים של מדינה הוא היכולת לקיים יחסי חוץ עם מדינות אחרות, קרי: לקיים התחייבויות של המשפט הבינלאומי, היכולת לכרות הסכמים והיכולת לקיים יחסים דיפלומטיים עם מדינות זרות. היכולת לקיים יחסי חוץ מותנית כמוכח בהכרה של מדינות אחרות ובהסכמתם לכך. ללא הכרה והסכמה כאמור, אין למדינה אפשרות מעשית לקיים יחסי חוץ.

יש המוסיפים תנאי נוסף: קיום ריבונות ועצמאות.

69. נראה כי אוסף האנשים שרכשו קרקעות בירח מדניס הופ ו/או מי מטעמו (כולל הנתבעים) אינו עומד בתנאים הנדרשים כדי להיחשב כמדינה:

שטח מוגדר: לאותם אנשים אין שטח מוגדר ולמעשה אין שטח בכלל, שכן כאמור מי שמכר להם את הקרקעות בירח לא היה ואינו בעליהן ולא היה ואינו מוסמך למכרן.

אותם אנשים לא רכשו ריבונות בשטח, לא ביקרו אי פעם בשטח שרכשו וספק אם אי פעם יבקרו בו.

אוכלוסייה קבועה: אותם אנשים אינם יכולים להיות מוגדרים כאוכלוסייה, שכן הם אינם מתגוררים ואינם מאכלסים את השטח שרכשו. ספק אם יש תקדים לכך שקבוצת אנשים שלא התגוררה מעולם במקום מסוים הוגדרה ככזאת שמאכלסת את אותו שטח.

70. אותם אנשים שרכשו קרקעות בירח (וביניהם הנתבעת) לא התבקשו ולא הסכימו לשמש כחלק מאוכלוסייה מוגדרת ו/או חלק מיישות מסוימת ולא התבקשו להסמך את דניס הופ ו/או מי מטעמו לשמש כנציגם באף ענין ו/או בפני מדינות או גופים בינלאומיים.

ספק רב אם אדם יכול להיות מוגדר כחלק מאוכלוסייה מסוימת מבלי שהתבקש לעשות כן ומבלי שנתן את הסכמתו המפורשת לכך ואם מישהו יכול לייצג קבוצת אנשים, מבלי שהוסמך לכך על ידם.

על יסוד אותו הגיון של דניס הופ והנתבעים, אדם הרוכש (בכדור הארץ) קרקע מאדם אחר, המוכר קרקעות לאנשים שונים באזור גיאוגרפי מסוים, מסמך אוטומטית את אותו אדם לשמש כנציגו ולהגדירו כחלק מיישות חדשה, דבר שאינו יכול להתקבל על הדעת.

לא ניתן גם להתייחס לקבוצת הרוכשים קרקע בירח כאל עם המממש את סמכותו להגדרה עצמית.

בספרם של רובי סיבל ואחי, "משפט בינלאומי", בעמ' 51 נקבע כי "כיום הזכות הערטילאית של עם להגדרה עצמית .. מוכרת כזכות במשפט הבינלאומי, אך משמעות הזכות ממשיכה לעורר מחלוקת. ניתן רק לקבוע כי יישומו מוכר בתקשר לעמים בשטחים שהיו תחת משטר קולוניאלי. עמים אלו זכאים, מכוח הזכות להגדרה עצמית, להתנתק מהמדינה הקולוניאלית ולהקים מדינה עצמאית."

למעשה, למעט העובדה שהתובעת והצרכנים האחרים התפתו בכחש לרכוש קרקעות בירח, אין להם סממנים כלשהם של קבוצה.

71. ממשל אפקטיבי: לדניס הוף ואו מי מטעמו אין מנגנון שלטוני כלשהו.

המנגנון היחיד שדניס הוף ואחרים מטעמו (בכלל זה הנתבעים) מפעילים הם אתרי אינטרנט שבהם מוכרים, בהבל פה (או מקלדת), קרקעות שאינן ולא יהיו לעולם שלהם, שאותן לא יוכלו הרוכשים לממש לעולם.

יכולת לנהל יחסי חוץ עם מדינות אחרות: אף אחת מהמדינות לא הכירה ולא תכיר באותם רוכשים כמדינה.

ההתייחסות היחידה שמדינות העולם העניקו עד כה לדניס הוף ולשלוחיו, נעה בין התעלמות לבין זלזול מופגן.

72. מכאן, שלטונות ומצגי הנתבעים, לפיהן ערך הקרקעות בירח עומד לעלות בתוך כשנתיים, כאשר דניס הוף יקבל כביכול מושב באו"ם, אין יסוד: אוסף הרוכשים לא יוגדר לעולם כמדינה, אלא אם כולם יעברו להתגורר בירח וימלאו את התנאים האחרים הקבועים במשפט הבינלאומי על מנת שיוגדרו כמדינה. לצורך כך אותם אנשים אינם צריכים לרכוש את הקרקע. דבר שכזה יכול להתרחש לכל המוקדם (אם בכלל), רק בעוד עשרות רבות של שנים.

דניס הוף, כאדם פרטי שאינו מייצג איש, יכול עקרונית לבקש כל דבר, כפי שביקש במשרד המקומי בסן פרנסיסקו להצהיר על בעלותו בירח ובכוכבים האחרים, אך לבקשתו אין סיכוי להתקבל והיא כלל לא תידון, בשל אי קיום תנאי המינימום (קיום מדינה).

ערך הקרקעות בירח הית, הינו ויהיה עבור אותם אנשים שרכשו קרקעות בירח ועבור אותם אנשים שירכשו קרקעות בירח, חסר כל ערך, שכן הירח והכוכבים האחרים אינם ולא יהיו בבעלותו של בן אנוש מסוים אלא היו, הינם ויהיו (אם בכלל) נחלתה של כלל האנושות.

כל האמור לעיל הינו מעיקרי המשפט הבינלאומי, אינו נתון לפרשנות וידוע לדניס הוף, לנתבעים וליועציהם.

מצגי פיסקאות 10 ו- 11

73. כאמור, בפיסקאות 11 ו- 12 לפרק "חוקיות המכירה" (מוצג "5") טוענים הנתבעים:

"דוגמא נוספת לניצול שטחים חוץ ארציים למטרות רווח היא יוזמתם של נאס"א, מבוז'ה הרובוטים ולונה-קורפ לשלוח לירח משימה פרטית ראשונה: הנחתת רכבי שטח (כמו Buggy) הנשלטים ע"י שלט רחוק על הירח, ובעזרת קסדת VIRTUAL REALITY, יוכלו הנהגים לראות את פני הירח !! בפרויקט זה הושקעו 900 מיליון דולרים ! - האם הגיוני הדבר שישקיעו סכום נכבד זה אם אמנת הירח היתה נחתמת !!

רשת הילטון העולמית השקיעו מעל 100 אלף ליש"ט בפיתוח המלון הראשון בירח ואילו היפנים טוענים כי הם יקימו את המלון הראשון בירח."

מצגים אלה הינם חלקיים, מגמתיים ולכן מטעים.

מצגים אלה הם דוגמא לשיטות התטעיה המתוחכמות של הנתבעים. הנתבעים שתלו עובדות נכונות כביכול או כאלה שנשמעות הגיוניות, בתוך טקסט מסוים, הכולל טענות משפטיות ועובדתיות מופרכות, על מנת לגרום לרוכש הפוטנציאלי להיאחז

בעובדות הנכונות או ההגיוניות ולתת אמון בטקסט כולו.

בין העובדות שפורטו לעיל לבין זכאותם של הנתבעים למכור את קרקעות הירח והכוכבים אין כל קשר, ו"שיתילת" עובדות אלה בתוך טקסט, העוסק כביכול ב"חוקיות המכירה", נועדה לבלבל את הרוכש הפוטנציאלי, לשלח את דמיונו ובכך להסיטו מהנושא האמיתי - חוקיות המכירה.

74. עובדות אלה, ככל שהן נכונות, הוצגו גם על מנת להלהיב את הרוכש הפוטנציאלי, שבוודאי שאל את עצמו מהם סיכוייו להגיע לירח ולממש את "רכישתו", ולשכנעו כי אם רשת בתי מלון מוכרת משקיעה כספים בבניית בית מלון, הרי שאין זה אלא ענין של זמן לא ארוך, עד שהוא (הקונה) יוכל להשתמש באותם אמצעי תחבורה שישמשו כביכול את אורחי בית המלון, להגיע לירח ולבנות שם את ביתו, על הקרקע שירכוש כביכול מהנתבעים.

עובדות אלה, ככל שהן נכונות (הנתבעים לא הציגו כל ראיה לכך), בדרך הבלתי מסויגת שבה הן מוצגות, מהוות אף הן לא יותר מאשר מצג שוא.

המעניין הוא שהנתבעים אינם טוענים כי הנחתת רכבי השטח על הירח תעשה באישורו של הבעלים (דניס הופ) ו/או כי רשת הילטון ו/או אותם יזמים יפנים רכשו מדניס הופ את אותן קרקעות בירח, עליהן הם מתכננים לבנות את אותם בתי מלון, ולגישת הנתבעים יש לתמוה, כיצד ניתן לעשות שימוש בשטחים השייכים כביכול לדניס הופ, ללא קבלת אישורו המוקדם, וכיצד יכולים אותם יזמים להקים מלונות על קרקע השייכת כביכול לדניס הופ, מבלי לרכוש קודם מדניס הופ את הקרקעות עליהן בכוונתם להקים את בתי המלון.

עובדה זו מלמדת כי גם הנתבעים יודעים שקרקעות החלל החיצון (כולל הירח) אינן שייכות לאף בן אנוש ולכן אין ממי לרכוש אותן.

75. לעובדה, כי בני אנוש כאלה או אחרים מתכננים להנחית בעתיד רכבים על הירח ו/או לבנות בתי מלון על הירח, אין כל חשיבות לענין חוסר זכאותם של הנתבעים למכור קרקעות בירח ובמקומות אחרים בחלל החיצון.

כאמור, השימוש החופשי בשטחי החלל החיצון מותר לכל מדינה, גוף או אדם, כל עוד שימוש שכזה אינו פוגע בשימוש החופשי שאחרים יכולים לעשות באותם שטחים.

אמנם, בניית בית מלון בקרקע מסוימת גורמת לתפיסה ייחודית של אותה קרקע ומגבילה את השימוש שבני אנוש אחרים יכולים לעשות באותה קרקע, אך שימוש שכזה סותר במידה מועטה בלבד את עקרון השימוש החופשי בשטחי החלל החיצון, שכן על פי הוראות אמנת החלל החיצון, הבעלות בקרקעות שעליהם יוקמו בתי המלון אינה ולא תהיה בבעלות בוני ומפעילי המלון והם לא יוכלו למכור אותן לעולם.

בנוסף וכידוע, שטח החלל החיצון הינו בלתי מוגבל. בני האנוש מאכלסים כוכב לכת אחד מבין רבים במערכת השמש, שהינה חלק מזערי מגלקסיית שביל החלב, הכוללת מיליארדי כוכבים ומהווה אחת ממיליארדי גלקסיות.

על פי מצגי הנתבעים, שטח הירח לבדו (שנחשב לכוכב קטן) הינו כ - 40 מיליארד דונם. שטח הקרקע שמוכרים הנתבעים (4 דונם) הינו די מרווח לאדם אחד ומספיק ל - 10 מיליארד בני אדם, וגם אם כל בני האדם (כ - 6 מיליארד) יקבלו כל אחד שטח של 4 דונם, ויעברו להתגורר בירח, עדיין יישאר בירח שטח פנוי של כ - 4 מיליארד דונם, שאף בן אנוש לא יוכל לאכלסם.

משמע, איכלוסו (אם בכלל) של הירח יארך מאות שנים, ודווקא הירח, הקרוב ביותר אל כדור הארץ מבין הכוכבים המוכרים לנו במערכת השמש הזעירה, אינו צפוי להיות הכוכב הראשון שאותו יאכלסו בני האדם ודווקא ירחו של צדק, המכונה "אירופה", שבו מצוי אוקיינוס קרח נרחב, המגלם בתוכו אפשרות למצוא מים, שהינם מרכיב יסודי וחיוני בחיים אנושיים, הוא "המועמד" המוביל לאיכלוס מחוץ לכדור הארץ, על אף ריחוקו מכדור הארץ.

כתבה בענין הירח "אירופה" מצ"ב כמוצג "24" לתיק המוצגים.

76. אך בעיקר, האפשרות שבני אנוש יעשו שימוש נרחב בשטחים בחלל החיצון, באופן שבתי מלון יכולים לשבשו, הינה מצומצמת למדי (בלשון המעטה), הן בשל העובדה שמקומם הטבעי של בני האנוש הינו בכדור הארץ, בתוך האטמוספירה המאפשרת (בינתיים) חיים ולא במקומות אחרים בחלל החיצון, שבהם תנאי המחיה הינם קיצוניים לרעה (הטמפרטורה הממוצעת בירח הינה כ - 24 מעלות צלסיוס מתחת לאפס) ואינם מאפשרים מחיה ללא אמצעי הגנה משוכללים, והן בשל העלות העצומה של מסעות ומגורים לחלל, עלות שרק מעט מדינות בכדור הארץ יכולות לשאת בה. גם בעוד מאות שנים סביר להניח כי רק מעטים מבני האנוש יטיילו ו/או יתגוררו מחוץ לכדור הארץ, ומבנה כזה או אחר, על כוכב אחד מבין מיליארדי כוכבים במיליארדי גלקסיות, יתקשה להפריע לשימוש חופשי של בני האנוש בחלל החיצון.

בתי מלון ייבנו על הירח (ככל שייבנו) רק בעוד שנים רבות מאוד.

על העובדה כי מוזכר בפרויקט שיתממש (אם בכלל) בעוד שנים רבות מאוד תעיד העובדה כי על פי מצגי הנתבעים, רשת הילטון העולמית השקיעה כביכול כ - 100 אלף ליש"ט בפיתוח המלון הראשון בירח ובחלל. בהתחשב בעובדה כי כיום, שיגור מעבורת אחת לחלל כרוכה בעלות של מאות מיליוני דולרים (ארה"ב), השקעה של 100 אלף ליש"ט הינה חסרת כל משמעות לקידום פרויקט שכזה.

מצגים נוספים

הטענה כי המכירה מבוססת על פסיקת בית המשפט האמריקאי משנת '80

77. בפרק "קטעי עיתונות" (מוצג "8"), בכתבה "למכירה: 500 דונם על הירח ב - 220 שקל" נטען:

"... את המגרשים מציעה למכירה "שגרירות הירח העולמית", שהיא הגוף היחיד בעולם הרשאי למכור גופים חוץ ארציים, וביניהם חלקות על הירח, על פי פסיקת בית המשפט האמריקני משנת 1980."

פסק-הדין, המסמך בלעדית (כביכול) את "שגרירות הירח העולמית", שאותה הקים דניס הופ, למכור קרקעות בחלל החיצון, לא הוצג, ולא בכדי: אף בית משפט, בארה"ב או בעולם, אינו מוסמך להסמיך ולא הסמיך מעולם אף מדינה, גוף או אדם, למכור קרקעות בחלל החיצון, לא בלעדית ולא בכלל.

למרות שככלל (אך לא בענייננו), פסק-דין הינו מקור חוקי מצוין, אפילו הנתבעים העדיפו להציג מצג זה, שידוע להם כמצג שווא, רק כדרך אגב, במסגרת כתבה אחת מני כמה, ולא באופן בולט בפרק "חוקיות המכירה".

בדרך זו מציגים הנתבעים מצגי שווא, כביכול מפי אחרים, ובכך נותנים נופך של אמיתות למצגי השווא.

78. הנתבעים יטענו בוודאי כי אין להם אחריות לתוכנה של כתבה שהופיעה באתר ynet ו/או באתר "וואלה שופס".

לטענה אפשרית זו אין יסוד, הואיל וסביר להניח כי את המידע (בדבר פסיקת בית המשפט האמריקאי כביכול) קיבלו אותם אתרים מהנתבעים עצמם, שרק הם עוסקים בישראל במכירת קרקעות בחלל החיצון.

אך בעיקר, אחריותם המלאה של הנתבעים לתוכן הפרסום ולמצג השווא חלה עליהם מכוח פרסום הכתבה המטעה באתר הנתבעים, שכן להבדיל מאתרים אחרים, הנתבעים מתמצאים בפרטים הנוגעים למכירת קרקעות בחלל ויודעים כי אין יסוד לנטען בכתבה זו.

עצם פרסום הכתבה המטעה באתר הנתבעים, מתוך כוונה שתסייע לנתבעים למכור קרקעות בחלל החיצון, הופך את ההטעיה להטעיה של הנתבעים עצמם.

מצג של רצינות לרבישה

79. בפרק "שאלות ותשובות" (מוצג "7") נטען:

"למה לי ?

... כהשקעה לטווח ארוך ..."

מצג זה נועד לתת חזות רצינית לעיסקה. הרוכש הפוטנציאלי רואה בדמיונו כיצד הוא משקיע בהווה כמה מאות שקלים ברכישת קרקע בכוכב אחר, וכיצד בעתיד יהפוך סכום קטן לסכום הגדול אלפי מונים ול"השקעה", כשם שבעלי אמצעים משקיעים בספים ברכישת קרקעות במקומות שונים.

הטעיה בענין הגדרת אזורים מסוימים בירח

80. בפרק "שאלות ותשובות" (מוצג "7") נטען:

"האם אתרי נחיתה של NASA ו/או אזורי מים מיועדים למכירה ?

אתרי הנחיתה ואזורים בהם נתגלו מים (שני הקטבים) מוגדרים כאזורים המוקדשים לרווחת כלל האנושות ולכן אינם מיועדים למכירה."

מצג זה הינו מצג שווא.

מצג זה הינו דוגמא נוספת לשיטת ההטעיה של הנתבעים. הנתבעים שתלו עובדות נכונות (אם כי חלקיות) בתוך טקסט מסוים, הכולל טענות משפטיות ו/או עובדתיות מופרכות, על מנת לגרום לקורא להיאחז בעובדות הנכונות או ההגיוניות ולתת אמון בטקסט כולו.

81. מצג זה נוצר על ידי הנתבעים על מנת להלהיב את הרוכש הפוטנציאלי ולגרום לו לראות בדמיונו אתרים פעילים בירח, כדוגמת אתרי השיגור של מעבורות החלל בפלורידה, מהם ממריאים מעת לעת מעבורות חלל, ולהאמין כי סיכוייו להגיע אל הקרקע שירכוש בירח הינם טובים, שכן "אתר שיגור" משמעו מקום שממנו

מתבצעים כל העת שיגורים של חלליות לחלל.

ברם, ספק רב אם קיימים אתרי נחיתה (של נאס"א או בכלל) בירח. הפעם האחרונה (והכמעט יחידה) שבה נחתה חללית כלשהי בירח היתה לפני כ- 30 שנה. בטכנולוגיה הנוכחית אין לחללית יכולת לכוון את נחיתה למקום קבוע על פני כוכב הלילה, וגם אם טיסות לירח יהפכו בקרוב לענין שבשיגרה, הרי שעל יסוד הטכנולוגיה הקיימת ינחתו אותן חלליות במקומות שונים בשטחו הנרחב של הירח.

82. המצג לפיו שטח הירח שבו נחתו וינחתו בעתיד חלליות וכן קטבי הירח, הינם אזורים המוקדשים לרווחת כלל האנושות ולכן אינם מיועדים למכירה, הינו חלקי ומגמת, הואיל וכל שטח הירח, ללא כל הסתייגות, מוקדש לרווחת כלל האנושות (או נכון יותר לומר - נחלת כלל האנושות) ולכן אינו מיועד למכירה.

מצג חלקי ומטעה זה גורם לרוכש הפוטנציאלי להאמין כי אם אזורים מסוימים ומצומצמים בירח אינם מיועדים למכירה, אזי שאר שטח הירח מיועד למכירה על ידי דניס הוף והנתבעים וזהו כמובן מצג שוא.

שאלה נכונה והתחמקות ממנה

83. בפרק "שאלות ותשובות" (מוצג "7") נטען:

"האם זו לא בדיחה ?

מר דניס הוף, מנכ"ל שגרירות הירח עוסק בנושא מכירת האדמות מאז שנת 1980. בוודאי נתקלת לא פעם בכתבות ישראליות ובעיתונות הזרה, העוסקות ביישוב הירח בטווח של שניים-שלושה עשורים. אל תשכחו שבתחילת מרץ 1998 התגלו סימני מים בשני קטבי הירח, בכמות משוערת של 33 מליון טון, ומים = חיים."

מצג זה הינו דוגמא לשאלה נכונה ולהתחמקות ממנה.

סביר להניח כי הרוכש הפוטנציאלי שואל את עצמו האם הטענות והמצגים באתר בענין חוקיות בעלותו של דניס הוף בקרקעות הירח והכוכבים אינם אלא בדיחה או גימיק והתשובה שנותנים לו הנתבעים אינה מתייחסת כלל לשאלה אלא מציגה עובדות שונות כביכול, שאינן עונות על השאלה.

לעובדות בענין יישוב הירח בעתיד ובענין גילוי סימני מים בקטבי הירח אין כל קשר לשאלת חוקיות המכירה.

התשובה שנותנים הנתבעים הינה על שאלה אפשרית בדבר אפשרות יישוב הירח, אך בעוד שהאפשרות שכן אנוש כלשהו יהיה בעליהם של קרקעות בחלל החיצון נשמעת כבדיחה, והיא אכן בדיחה, על חשבון אותו רוכש פוטנציאלי, אפשרות יישובו של הירח אינה דמיונית כלל ובוודאי שאינה יכולה להיתפס כסוג של בדיחה.

סעיפי החוק המופרים

84. כפי שפורט לעיל בהרחבה, הנתבעים היטעו והונו, באמצעות מצגי שוא רבים ומגוונים, הן את התובעת והן את הצרכנים האחרים, שרכשו מתם בתמורה כספית מלאה קרקעות בירח, במאדים וככל הנראה גם בכוכבים אחרים, וקיבלו בתמורה צרור ניירות חסרי ערך.

בפעולותיהם ובהתנהגותם כאמור הפרו הנתבעים חובות שונות המוטלות עליהם על פי חיקוקים שונים: חוק הגנת הצרכן, פקודת הנזיקין, חוק עשיית עושר ולא במשפט וחוק החוזים, כמפורט להלן.

חוק הגנת הצרכן

85. הנתבעים היטעו והונו את התובעת ואת הצרכנים האחרים, במעשה ובכתב, כשמכרו ומסרו להם ניירות חסרי ערך במסווה של קרקע בירת, וכשלא גילו לתובעת ולצרכנים האחרים כי הם אינם מוסמכים למכור קרקעות אלה, מאחר והן שייכות לכלל האנושות, כי הקרקעות הנרכשות הינן חסרות ערך עבור הרוכשים, כי התובעת והצרכנים האחרים לא יקבלו בהן לעולם חזקה ואו בעלות ולא יוכלו לעולם לעשות בהן שימוש כלשהו ואו להפיק מהן תועלת כלשהי.

בפעולותיהם ובהתנהגותם כאמור הפרו הנתבעים את הוראות סעי' 2 (א) איסור הטעיה (י) לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"), ובמיוחד את הוראות סעי' 2 (א)(1), 2 (א)(2), 2 (א)(3), 2 (א)(4), (ב) 1 - 2 (ג) לחוק הגנת הצרכן.

86. מצגי השווא של הנתבעים מתבססים על טענות משפטיות ועובדתיות שונות (כביכול).

המצגים המשפטיים מתבססים הן על אמנות בינלאומיות והן על ידיעת מערכת המשפט האמריקאית (בהקשר לביקורו של דניס הופ במשרד לרישום חזקות). הנתבעים נמנעו במתכוון להציג את האמנות הבינלאומיות באתר מאחר וידעו כי גם אם התובעת והצרכנים האחרים, שאינם משפטנים, יחשדו באמיתות המצגים, הם יתקשו לאתרן. הנתבעים גם נמנעו במתכוון מלהציג ראיות כלשהן שיתמכו בטענותיהם המשפטיות והעובדתיות האחרות, כגון מסמך המעיד על רישום בעלותו של דניס הופ בקרקעות הירח והכוכבים, אישור בית המשפט האמריקאי וכו'.

באמצעים אלה היקשו הנתבעים על התובעת ועל הצרכנים האחרים לאמת את המצגים השונים וגרמו לתובעת ולצרכנים האחרים לרכוש בתמורה כספית קרקעות שאינן שייכות לנתבעים ואין להן ערך כספי כלשהו עבור הרוכשים. אילו היו האמנות השונות מוצגות באתר ואילו לא הציגו הנתבעים מצגי שווא משפטיים ועובדתיים שונים, לא היו התובעת והצרכנים האחרים רוכשים את הקרקעות מהנתבעים, ולא היו משלמים להם דבר.

בכך ניצלו הנתבעים את בורותם המשפטית של התובעת ושל שאר הצרכנים והפרו את הוראות סעי' 3 (ב) לחוק הגנת הצרכן, הקובע לאמור:

"לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול מצוקתו של הצרכן, בורותו ... הכל כדי לקשור עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת."

87. הנתבעים היו חייבים לגלות לתובעת ולצרכנים האחרים כי הקרקעות שהם מוכרים אינן ניתנות למכירה וכי למעשה הם אינם רוכשים דבר.

הנתבעים לא עשו כן ובכך הפרו את הוראות סעי' 4 (א)(1) וסעי' 4 (א)(3) לחוק הגנת הצרכן, הקובעים לאמור:

"עוסק חייב לגלות לצרכן -

(1) כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן

משמעותי מערכו של הנכס ; ...

(3) כל פרט מהותי לגבי נכס ..."

88. על מנת להקשות על התובעת ועל הצרכנים האחרים לנקוט נגדם באמצעים משפטיים ולהיפרע מהם, נמנעו הנתבעים לגלות את שמם ואת מספר הזהות של החברות ו/או האנשים העומדים מאחורי המכירה הפיקטיבית של קרקעות בירח, הן באתר, הן במסמכי הרכישה והן בחשבונית המס.

הימנעותם של הנתבעים כאמור אכן היקשתה על התובעת לאתר את הנתבעים ואילצה את בא כוחה להשקיע מאמצים ניכרים כדי לגלות את פרטי הנתבעים.

בפעולותיהם או במחדליהם כאמור הפרו הנתבעים את הוראות סעי' 4 ב. לחוק הגנת הצרכן, הקובע לאמור:

"עוסק חייב לגלות לצרכן את שמו ומספר הזהות שלו על גבי כל אחד מאלה:

(1) תכתובת מטעמו המופנית לצרכן מסוים; לענין פסקה זו, "תכתובת" - טופס הזמנה, תעודת אחריות ואישור התקנה;

(2) הצעה מטעמו לכריתת חוזה;

(3) חוזה שעליו הוא חותם;

(4) שובר תשלום באשראי או חשבונית מס."

ויודגש, לצורך מילוי הוראות סעי' 4 ב. לחוק הגנת הצרכן אין די בכך שהנתבעים ציינו מספר עוסק מורשה על גבי חשבונית המס (מוצג "11"), שכן בחשבונית המס צוין שם ("קריפטונייט גרופ") שאינו שם של חברה ומספר העוסק המורשה אינו תואם למספר החברה ואינו מלמד דבר על החברות ו/או האנשים העומדים מאחורי המכירה הפיקטיבית של קרקעות בירח.

פקודת הנזיקין

89. הנתבעים הציגו בפני התובעת ובפני הצרכנים האחרים מצגים שונים ומגוונים, בידיעה מלאה כי מצגים אלה הינם מצגי שווא, וזאת על מנת להטעות את התובעת ואת הצרכנים האחרים, לגרום להם לפעול על פי מצגי השווא ולרכוש מהנתבעים קרקעות בירח.

מצגי השווא של הנתבעים, המצטברים ומגיעים לכדי תרמית, אכן היטעו את התובעת ואת הצרכנים האחרים, גרמו להם לפעול על פי מצגי השווא ולרכוש מהנתבעים קרקעות בירח, שאין להן ערך כלשהו עבור התובעת והצרכנים האחרים, ועקב כך סבלו התובעת והצרכנים האחרים נזק ממון ונזקים שאינם ממוניים.

בפעולותיהם ובמעשיהם כאמור ביצעו הנתבעים את **עוולת תרשלנות**, כאמור בסעי' 35 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], הקובע לאמור:

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח-יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח-יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות - הרי זו התרשלנות; ואם התרשל

כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הדין זה רשלנות, והגורם ברלשנותו נזק לזולתו עושה עוולה."

בפעולותיהם ובמעשיהם כאמור ביצעו הנתבעים את עוולת התרמית, כאמור בסעי' 56 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], הקובע לאמור:

"תרמית היא הצג כוזב של עובדה בידיעה שהיא כוזבת או באין אמונה באמיתותה או מתוך קלות-ראש, כשלא איכפת למציג אם אמת היא או כוזב, ובכוונה שהמוטעה על ידי ההיצג יפעל על פיו; אולם אין להגיש תובענה על היצג כאמור, אלא אם היה מכוון להטעות את התובע, אף הטעה אותו, והתובע פעל על פיו וסבל על ידי כך נזק-ממון."

בפעולותיהם ובמעשיהם כאמור ביצעו הנתבעים את עוולת הפרת חובה חקוקה, כאמור בסעי' 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], הקובע לאמור:

"מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו ... לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני."

חוק החוזים

90. בפעולותיהם ובהתנהגותם, כפי שתוארו לעיל בהרחבה, הפרו הנתבעים את חובתם לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב, הן במשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה והן בקיום של חיוב הנובע מחוזה.

בכך הפרו הנתבעים את הוראות סעיפים 12 (א) ו- 39 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, הקובעים לאמור:

"12. (א) במשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה חייב אדם לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב."

"39. בקיום של חיוב הנובע מחוזה יש לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב; והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מחוזה."

הנתבעים

91. בפרק "מי אנחנו" שבאתר (מוצג "2") נכתב:

"מאחורי האתר Crazyshop עומדת קריפטונייט גרופ אשר פועלת משנת 2000 והינה הנציגה הבלעדית של Lunar Embassy ... ולמעשה מתמחה בכל מתנות החלל המקוריות, החל מאדמה על הירח, דרך מוכב בשמיים על שמך ועד לטיסה בחלל ..."

בפרק המשנה "חוקיות המכירה" שבפרק "אדמה על הירח" (מוצג "5") נכתב:

"קריפטונייט הינה הנציגה הבלעדית של שגרירות הירח העולמית בישראל."

על הכריכה (מוצג "10") מצוין שמה של Lunarshop וכתובת אתר האינטרנט שלה.

ואילו בפרק "מי אנחנו" שבאתר Lunarshop נכתב:

"קרייזימינד הינה הנציגה הבלעדית בישראל מטעם שגרירות הירח העולמית למכירת שטחים חוץ ארציים."

92. מכאן, שעל פי הנטען בשני האתרים דלעיל, את האתר שבאמצעותו רכשה התובעת את הקרקע בירח מפעילה "קריפטונייט גרופ".

קריפטונייט גרופ מפעילה (בין היתר) את אתר Lunarshop, שבו צוין מפורשות כי מפעילת האתר - קרייזימינד, הינה הנציגה הבלעדית למכירת קרקעות בירח.

מהמצגים הסותרים שבאתרי Crazyshop ו- Lunarshop לא ברור מי הי הנציגה הבלעדית של שגרירות הירח העולמית - קריפטונייט או קרייזימינד.

מאידך ברור כי מאחורי מכירת הקרקעות בירח ובכוכבים אחרים עומדים בצוותא שני גופים: קריפטונייט וקרייזימינד.

93. מבדיקה שערך ב"כ התובעת עולה כי "קריפטונייט גרופ", ששמה ומספר העוסק המורשת שלה מופיע בחשבונית המס (מוצג "11") אינה חברה אלא ככל הנראה כינוי לקבוצה של 5 חברות/שותפויות שונות, שכולן נושאות את השם "קריפטונייט":

קריפטונייט בע"מ, ח.פ. 513637686 (היא נתבעת 1).

קריפטונייט ג'י. פי. בע"מ, ח.פ. 513648139 (היא נתבעת 2).

קריפטונייט 2 (שותפות מוגבלת ישראל), שותפות רשומה 550228498 (היא נתבעת 3).

קריפטונייט ניהול השקעות בע"מ, ח.פ. 511772154 (היא נתבעת 4).

קריפטונייט (ישראל) אל. פי, שותפות רשומה 550219323 (היא נתבעת 5).

תדפיס רשם החברות אודות קריפטונייט בע"מ מצ"ב כמוצג "25" לכתב התביעה.

תדפיס רשם החברות אודות קריפטונייט ג'י. פי. בע"מ מצ"ב כמוצג "26" לתיק המוצגים.

תדפיס רשם החברות אודות קריפטונייט 2 (שותפות מוגבלת ישראל) מצ"ב כמוצג "27" לתיק המוצגים.

תדפיס רשם החברות אודות קריפטונייט ניהול השקעות בע"מ מצ"ב כמוצג "28" לתיק המוצגים.

תדפיס רשם החברות אודות קריפטונייט (ישראל) אל. פי מצ"ב כמוצג "29" לתיק המוצגים.

94. לרוב החברות/שותפויות מקבוצת קריפטונייט יש בעלי מניות ו/או שותפים משותפים:

קריפטונייט בע"מ הינה שותפה בקריפטונייט (ישראל) אל. פי, שותפה בקריפטונייט 2 (שותפות מוגבלת ישראל) ומנהלת בקריפטונייט גי. פי. בע"מ.

דנגיל שותפות מוגבלת הינה שותפה בקריפטונייט (ישראל) אל. פי.

גילת יריב (נתבע 8) הינו בעל מניות ומנהל בקריפטונייט בע"מ, בעל מניות ומנהל בקריפטונייט גי. פי. בע"מ ושותף בדנגיל שותפות מוגבלת.

איתמר עדן (נתבע 9) הינו בעל מניות ומנהל בקריפטונייט בע"מ, בעל מניות ומנהל בקריפטונייט ניהול השקעות בע"מ, שותף בקריפטונייט 2 (שותפות מוגבלת ישראל) בעל מניות ומנהל קריפטונייט גי. פי. בע"מ ושותף בדנגיל שותפות מוגבלת.

אברהם רדין (נתבע 10) הינו בעל מניות ומנהל בקריפטונייט ניהול השקעות בע"מ.

שלו אופיר (נתבע 11) הינו שותף בקריפטונייט (ישראל) אל. פי.

רוני כהן (נתבע 12) הינו שותף בקריפטונייט (ישראל) אל. פי.

אלי בן דור (נתבע 13) הינו שותף בקריפטונייט (ישראל) אל. פי.

איתי זנדבנק (נתבע 14) הינו שותף בקריפטונייט (ישראל) אל. פי.

קריפטונייט (ישראל) אל. פי. שותפה נוספת שכתובתה מחוץ לישראל (ARONOFF).

תדפיס רשם החברות אודות דנגיל שותפות מוגבלת מצ"ב כמוצג "30" לתיק המוצגים.

95. "קרייזימינד" הינה קרייזי מינד בע"מ, ח.פ. 513699595 (נתבעת 7).

חגי נוח (נתבע 15) הינו בעל מניות ומנהל בקרייזי מינד בע"מ.

ירון דניאל (נתבע 16) הינו בעל מניות ומנהל בקרייזי מינד בע"מ.

תדפיס רשם החברות אודות קרייזי מינד בע"מ מצ"ב כמוצג "31" לתיק המוצגים.

96. כפי שפורט לעיל, באף אחד מהאתרים Crazyshop ו- Lunarshop לא צוין מספר הזהות של מי מהאחראים למכירת הקרקעות בירח, דבר שהיקשה מאד על ב"כ התובעת לאתר את מפעילי האתרים.

גם בחשבונות המס (מוצג "11") צוין מספר עוסק מורשה, דבר שהיקשה אף הוא את זיהוי מקבלת/י הכספים מהתובעת ומתצרכנים האחרים.

מריבוי החברות והשותפויות המעורבות במכירת קרקעות בירח נראה כי האנשים העומדים מאחורי מכירת הקרקעות בירח עשו, מסיבות ברורות, מאמץ ניכר לחקשות על זיהויים וקישורם למכירה הפיקטיבית של קרקעות בירח.

באופן טבעי, לתובעת ולצרכנים האחרים לא ידוע (ולא יכול להיות ידוע) מהו חלקה של כל הברה/שותפות ומהו חלקו של כל אחד מבעלי מניות/מנהלים בהן, בתרמית, ומהי אחריותו של כל אחד מהם לנזקים שנגרמו לתובעת ולצרכנים האחרים.

כאשר עובדות אלה יתבררו, תשקול התובעת להוסיף ו/או למחוק נתבעים בתואם, על מנת שתובענה זו תתנהל כנגד הנתבעים הנכונים.

אחריותו האישית של כל אחד מנתבעים 8 - 16

97. כפי שיוסבר להלן, לכל אחד מנתבעים 8 - 16 יש אחריות אישית לפצות את התובעת ואת הצרכנים האחרים בגין נזקיהם השונים.

הואיל ויריעת תובענה זו הינה כבר ארוכה מאד, הטענות בענין אחריותם האישית של נתבעים 8 - 16 תפורטנה להלן רק בתמצית, ותפורטנה בהרחבה בשלב הדיוני המתאים.

98. כרקע לפרק זה מן הראוי לצטט חלק מדבריה המלומדים של ד"ר אירית חביב-סגל, (בספרה "דיני חברות", מהדורת 2007, עמ' 105 - 112):

"על-פי העיקרון של האישיות המשפטית הנפרדת, כאשר פועל האורגן בשמה של החברה - הרי שזה מזכה ומחייב את החברה בפעולותיו, כך שהחברה היא הנהנית מן הזכויות הקמות מכוח אותן הפעולות, וכן, היא המתחייבת בחובות המשפטיות הנובעות מהן. עם זאת, לעיקרון כללי זה קיימים חריגים הנובעים הן מייחודה של האישיות המשפטית של החברה ... והן ממטרות המדיניות של הדין, המבקשות לחסום את הפרט מלהסתתר מאחורי מסך ההתאגדות על מנת לבצע עבירות פליליות, או על מנת לבצע עוולות נזיקיות ...

העיקרון הראשון המנחה את ההסדר המשפטי הוא העיקרון שלפיו, מבחין הדין בין מקורות אחריות הנובעים מהתחייבויות הסכמיות שנוטלת על עצמה החברה, לבין התחייבויות ומקורות אחריות לא-הסכמיים, הנובעים מנורמות שמחילה מערכת המשפט על הפרטים ...

ככל שהמדובר בפעולות שעורך האורגן בשם החברה, או במסגרת תפקידו בתוכה, המקימות התחייבויות ומקורות אחריות שלא מכוח ההסכמה, הרי שהן החברה והן הפרט המבצע את הפעולות-מקימות-האחריות ישאו באחריות המשפטית. מקורות אחריות שאינם מכוח הסכמה הם בעיקר מקורות אחריות נזיקית ומקורות אחריות פלילית, אלא שאלה יכולים להיות קשורים גם בפעילות החוזית של החברה ... הטלת האחריות האישית על האורגן עצמו בגין מקורות אחריות שאינם נובעים מהסכמה גרידא נובעת ממגמתה הברורה של מערכת המשפט שלא לאפשר לפרטים הפועלים בשמה של החברה להפר את הנורמות העומדות בבסיס אותם מקורות אחריות, תוך שהם מסתתרים מאחורי מסך ההתאגדות ...

העיקרון השני המנחה את ההסדרים המשפטיים הוא העיקרון שלפיו, מבין שלושת הצדדים הקשורים ב"משולש היחסים" המתואר לעיל, מעדיפה מערכת המשפט להגן על צדדים שלישיים שהתקשרו עם החברה, או אשר ניזוקו מפעילותה ... אכן, בשנים האחרונות, נוטים בתי המשפט להרחיב ביותר את מסגרת האחריות החלה על החברה בגין פעולות שביצעו אורגניה. זאת, הן בתחום החוזי, הן בתחום הנזיקי והן בתחום הפלילי. אלא שלעיתים, מחייבת ההגנה על צדדים שלישיים דווקא את

הרחבת האחריות, והטלתה על האורגן שפעל בשמה של החברה. הדיון שלהלן מראה כי בחלק ניכר ממקרים אלה, נוטה מערכת המשפט לבצע את הרחבת מסגרת האחריות, על מנת לחייב את האורגן שפעל בשמה של החברה באחריות אישית, ככל שהדבר נדרש להגנת האינטרסים של הצדדים השלישיים.

העיקרון השלישי המנחה את מערכת המשפט הוא העיקרון שלפיו, אחריותה של החברה כלפי צד ג' אינה מבטלת את האפשרות של הטלת אחריות אישית על האורגן שפעל בשמה, כלפי אותו צד ג'. במילים אחרות, האחריות המשפטית - של החברה ושל האורגן שפעל בשמה - יכולות לדור בכפיפה אחת ... אחריותה הפלילית, או הנזיקית, של החברה אינה מוציאה את אחריותו של האורגן, ולהיפך ... אחריותו האישית של האורגן היא אחריות ישירה, הנובעת אך ורק ממעשיו וממחשבותיו הוא. אין אחריותו של האורגן תלויה בתקומתה של אחריות של החברה עצמה, ולהיפך. במילים אחרות, כאשר קמה אחריות של האורגן ושל החברה כאחד, הרי שאחריותו של כל אחד מהם היא אישית, ואינה תלויה באחריותו של האחר.

העיקרון הרביעי והאחרון מנחה את מערכת להבחין בין צדדים שלישיים "חזקים", המסוגלים לבחון היטב את תנאי התקשורת עם החברה, לבין צדדים שלישיים "חלשים", שאין להם כל אפשרות מעשית לבחון כראוי את תנאי ההתקשרות, או את יכולתה של החברה לעמוד בביצוע ההתחייבויות שנטלה על עצמה ... נכונותה של מערכת המשפט לחייב את החברה באחריות כלפי צד ג', גם במקרים שבהם פעל האורגן של החברה ללא סמכות אלא בחריגה מן הסמכות שהוקנתה לו, הינה גדולה יותר במקרה השני מאשר במקרה הראשון."

99. כפי שפירטתי לעיל, לחברות השונות (נתבעות 1 - 7) אחריות לנוקים השונים שנגרמו לתובעת ולצרכנים האחרים, אך אחריות החברות אינה מוציאה את אחריותם האישית של כל אחד מנתבעים 8 - 16, שהינם אורגנים (בעלי מניות ו/או מנהלים) של החברות השונות.

החברות השונות נוסדו למטרות תרמית: מכירה פיקטיבית, המבוססת על מצגי שווא רבים ומגוונים, של קרקעות בירח ובכוכבים אחרים, קרקעות שאינן בבעלותו של מי מהנתבעים ושאיש מהם אינו מוסמך למכרן, לכמה שיותר ישראלים, בתמורה כספית מלאה.

נתבעים 8 - 16, ביחד או כל אחד מהם לחוד, יצרו את התרמית, על כל מרכיביה, ומימשו אותה:

הם הגו ותיכננו את התרמית.

הם הקימו את אתרי האינטרנט השונים, בהם נמכרות קרקעות החלל החיצון.

הם הגו, תיכננו, עיצבו ופירסמו את התכנים והמצגים השונים שבאתרי האינטרנט.

הם הקימו ויצרו את התשתית הארגונית שאיפשרה להם למכור לעשרות אלפי ישראלים את קרקעות החלל החיצון.

הם קיבלו וחילקו ביניהם את ההכנסות שהתקבלו כתוצאה מהתרמית.

נתבעים 8 - 16 הינם החוגים, היזמים, המתכננים, מקבלי ההחלטות והמבצעים של התרמית והם אלה שנהנו מהצלחתה ומהרווחים הרבים שהתקבלו באמצעותה.

100. נתבעים 8 - 16 הקימו את החברות השונות, על מנת שימשו להם כסות ואפשרו להם להתחמק מאחריותם האישית לעבירות ולעוולות השונות שהתכוונו לבצע וביצעו.

כל אדם יכול למכור נכסים שאינם שלו, ולצורך כך אין צורך בתברה ובוודאי לא בקבוצת חברות, אלא אם אותו אדם מעונין להתחמק מהאחריות האישית שברגיל היתה חלה עליו.

נראה כי החברות השונות (נתבעות 1 - 7) מתנהלות כגוף אחד, כי ההבחנה ביניהן מלאכותית ועקרה במציאות העסקית היומיומית וכי העילות להקמתן של החברות השונות הינן הגבלת האחריות של כל אחת מהן, התחמקות מנושים (כדוגמת התובעת והצרכנים האחרים) ויצירת קושי בפני התובעת והצרכנים האחרים להגיע אל נתבעים 8 - 16, שהינם הכתובת האמיתית לעסקות התרמית, עילות המהוות שימוש לרעה במסך ההתאגדות, המצדיק את הרמת המסך בינהן.

נראה כי לחברות השונות אין הון, אין נכסים, אין תשתית כלכלית ממשית ואין יכולת לעמוד בהתחייבויות שלקחו על עצמן כלפי התובעת והצרכנים האחרים.

101. ד"ר חביב-סגל קובעת עוד, בענין הטלת אחריות אישית (שם, בעמ' 342, 343):

"... שניתן לבסס אחריות אישית של נושאי המשרה ובעלי השליטה בחברה אף על יסודן של דוקטרינות מדיני החברות עצמם, או מכוח הדין הכללי, ואין הכרח לנקוט דווקא בהרמת מסך:

ראשית, ניתן לבסס את חובותיהם האישיות של האורגנים כלפי צדדים שלישיים שעימם התקשרו בשם החברה, על יסודה של חובת תום-הלב. על-פי הלכת פנידר נ' קסטרו, עליה חזר לאחרונה, הנשיא ברק, בעניין דלתות חמדיה, חב האורגן המועל בשם החברה בחובת תום-לב אישית כלפי צד ג' המתקשר עם החברה. תוך פיתוח הרובריקות של חובה אישית זו, ניתן למנוע מן האורגן של החברה להתכחש למצגים שיצר בשמה, ואף לקשור אותו למהות כלכלית מסוימת של העסקה הנדונה שעליה הסתמכו צדדים שלישיים; ואין צורך להיזקק דווקא להרמת מסך ההתאגדות.

שנית, במקרים רבים ניתן לבסס את האחריות האישית על יסודן של חובות האימון של בעלי שליטה ..

שלישית, במקרים רבים אחרים, ניתן לבסס את האחריות האישית של האורגן על עוולות מדיני הנזיקין: כאשר נוקט מנהל או בעל מניות בדרכי תרמית, הרי שזה יכול להימצא מפר את עוולות התרמית או ההטעיה. כמו כן, ניתן להחיל את עוולת הרשלנות ואת העוולה של הפרת חובה חקוקה. הסיבה לכך שניתן להטיל אחריות אישית מכוח עוולות אלו היא שהפעילות בשם החברה אינה פוטרת את המנהל, נושא המשרה, הדירקטור או בעל המניות, מן החובות הכלליות לפעול על-פי הדין ... הרחבת מעגל היריבויות אינה פוטרת את המעוול מאחריותו האישית בגין אותה העוולה. האחריות של החברה עשויה להצטרף, אך בכל מקרה לא להחליף, את אחריותו האישית של האורגן-המעוול."

דיני השליחות

102. כאמור, החברות השונות שימשו רק ככסות לפעולות נתבעים 8 - 16.

בהתאם לכך, על פי דיני השליחות יש לראות בחברות השונות שלוחות של בעליהם

(נתבעים 8 - 16) ויש לייחס לנתבעים 8 - 16 את חיוביהן של החברות השונות.

הפרת חובות חקוקות וביצוע עוולות

103. כאמור, הנתבעים כולם הפרו בהתנהגותם הוראות שונות של חוק הגנת הצרכן.

בנוסף, כל אחד מנתבעים 8 - 16, שאיפשר את קיומן של עוולות הרשלנות והתרמית (כאמור בסעיפים _ לעיל), בין בביצוען של העוולות ישירות על ידו או בין בביצוען על ידו כאורגן של החברות, קיים בהתנהגותו את יסודות כל אחת מהעוולות ולכן אחראי למעשיו, לעוולות ולנזקים שנגרמו לתובעת ולצרכנים האחרים בעטיין.

גם אם כל אחד מנתבעים 8 - 16 הפר את הנורמות וההוראות שנקבעו בחוק הגנת הצרכן וביצע את העוולות, אך ורק כאורגן של אחת (או יותר) מהחברות, אין בכך לשחררו מאחריות אישית להפרות ולקיום העוולות.

עמדה על כך ד"ר חביב-סגל (שם, בעמ' 109):

"עמד על כך הנשיא (כתוארו דאז) ברק בענין מוריס ראונדנאף (קורן) נ' אילנה חכים:

"עקרון היסוד של דיני הנזיקין הוא, כי מי שמקיים את היסודות של העוולה אחראי למעשיו שלו. מעמדו של המעוול בהירארכיה המינהלית או הביצועית אין בו כדי לשחרר את המעוול מאחריותו. על-כן, עצם העובדה שאדם מבצע עוולה לא למען עצמו, אלא כעובד או כשלוח של אחר, אין בה כדי לשחרר את המבצע מאחריות בנזיקין. בדומה, עצם העובדה שאדם מבצע עוולה כאורגן של תאגיד, אין בה כדי לשחררו מאחריות."

הפרת חובת תום הלב

104. כל אחד מנתבעים 8 - 16 שאיפשר את קיומן של התרמית, הפר בהתנהגותו את חובת תום הלב (הן בכריתת חוזים והן בביצוע חוזים). חובת תום הלב חלה באופן אישי על אורגן הפועל בשם החברה והפרתה תגרור אחריה אחרייות אישית של האורגן.

לכן, כל אחד מנתבעים 8 - 16 חייב באחריות אישית לנזקיהם של התובעת ושל הצרכנים האחרים, בגין הפרת חובת תום הלב.

עמד על כך הנשיא (כתוארו דאז) ברק בענין ישראל בן אבו נ' דלתות חמדיה בע"מ (ראה ספרה של חביב-סגל, בעמ' 108):

"החובה לנהוג בתום לב חלה גם על מי שאינו אלא שלוחם של אחרים, כגון מנהל הפועל מטעם תאגיד. כמו כל אדם אחר, אף אורגן של תאגיד עשוי להתחייב באחריות אישית בגין ניהול משא ומתן של בתום לב...".

הרמת מסך

105. לחילופין, אם בית המשפט הנכבד יגיע למסקנה כי אין לנתבעים 8 - 16, כולם או כל אחד מהם לחוד, אחרייות אישית ישירה, להפרת החובות החקוקות ו/או לעוולות ו/או להפרת חובת תום הלב, אזי יש להרים את מסכי ההתאגדות של החברות השונות, על מנת לייחס לכל אחד מנתבעים 8 - 16, כבעלי המניות בחברות השונות, אחרייות אישית לקיום חיוביהן ולחובותיהן של החברות השונות לתובעת ולצרכנים האחרים, הן על מנת להתאים את ההכרעה השיפוטית למהות הכלכלית האמיתית של העסקות שנכרתו בין התובעת והצרכנים לבין החברות והן על מנת לאיין את הרווחים שנוצרו

לכל אחד מנתבעים 8 - 16, כתוצאה מהשימוש לרעה במסכי ההתאגדות של החברות השונות.

כאמור, החברות השונות נוסדו למטרות תרמית. כל אחד מנתבעים 8 - 16 עשה שימוש לרעה במסך ההתאגדות של החברה הרלוונטית על מנת להונות את התובעת ואת הצרכנים האחרים או לקפחם (כנושים עתידיים של החברות השונות) (סעי' 6 (א) (1)(א) לחוק החברות, תשנ"ט-1999).

בענין זה מציינת ד"ר חביב-סגל (שם, בעמ' 298):

"בתי-המשפט גילו נכונות כמעט מוחלטת להרים את מסך ההתאגדות, ולהטיל אחריות אישית על בעלי המניות, בכל המקרים שבהם עשו בעלי המניות או המנהלים פעולות הגובלות בתרמית. לצורך הרמת המסך, אין צורך להוכיח את יסודותיה המלאים של עוולת התרמית, אלא די בכך שהנושים מוכיחים "פעילות קלוקלת" מצדדים של קברניטי החברה, אשר אליה מתלווה "כוונת מרמה" ברמה זו או אחרת של חומרה (להלן, "יסוד המרמה המרוכך"). בדרך כלל, תתמצה כוונת המרמה בניסיון להתחמק מפירעון חובות."

106. נראה כי בנסיבות (שתוארו לעיל בהרחבה) מתקיימים כל התנאים המצטברים הנדרשים לצורך הרמת מסכי ההתאגדות:

106.1 מקרה חריג:

חברות רבות מבצעות מעשים שאינם לגיטימיים במסגרת פעילותן החוקית והלגיטימית, אך מעטות הן החברות, כדוגמת נתבעות 1 - 7, שנוסדו לצורך ביצוע מעשי תרמית והונאה וכל פעילותן התמקדה בכך. היסוד לקיומן של החברות הינו ביצוע עבירות ועוולות, מתוך כוונה להעשיר את נתבעים 8 - 16, שלא כדין.

106.2 צודק ונכון לעשות כן:

עמידה על נפקותן של מסכי ההתאגדות של החברות השונות תגרום עוול רב ותיצור מצב בלתי נסבל, שלא ניתן להתגונן מפניו באופן סביר בדרכים אחרות, כשתאפשר לכל אחד מנתבעים 8 - 16 להתחמק מאחריות אישית לעבירות ולעוולות שביצע ותעמיד את התובעת ואת הצרכנים האחרים אל מול שוקת שבורה וללא יכולת להיפגע מהחברות, שבאמצעותן גזלו נתבעים 8 - 16 את כספם של התובעת ושל הצרכנים האחרים.

בענין זה מציינת ד"ר חביב-סגל (שם, בעמ' 357):

"... כאשר מדובר בנושים קטנים וחסרי יכולת לפזר סיכונים, הרי שעל בית-המשפט להגיע ביתר קלות למסקנה ש"צודק ונכון" להרים את המסך."

106.3 יסוד נפשי של ידיעה או עצימת עיניים:

נראה כי לכל אחד מנתבעים 8 - 16 אשם אישי סובייקטיבי למעשים או המחדלים שיש בהם משום עוולה ו/או הפרת חובה חקוקה.

כל אחד מנתבעים 8 - 16 ידע או היה צריך לדעת כי הרווחים הרבים המגיעים לכיסו באמצעות החברות, מקורם במכירת קרקעות המבוססת על מרמה והונאה.

106.4 אחריות על בעלי מניות אקטיביים בלבד:

באופן טבעי, לתובעת ולצרכנים האחרים לא ידוע מי מבין נתבעים 8 - 16 הינו בעל מניות אקטיבי ומי מביניהם הינו בעל מניות פסיבי. עד שעובדות אלה יתבררו מפיהם של נתבעים 8 - 16, יש לראות בכל אחד מנתבעים 8 - 16 בעל מניות אקטיבי.

106.5 הפרת חובות ההגיינות ותום הלב של בעלי המניות:

כאמור, כל אחד מנתבעים 8 - 16 הפר את חובת תום הלב וההגיינות המוטלת עליו. כל אחד מנתבעים 8 - 16 ידע על מה מבוססת מכירת הקרקעות, ולו מאחר וכל המצגים עליהם מבוססת המכירה מפורסמים באתרי אינטרנט שלכל אחד יש אליהם גישה, וכל אחד מנתבעים 8 - 16 היה חייב לבחון את מידת יכולתן של החברות השונות לעמוד בהתחייבויותיהן כלפי התובעת וכלפי הצרכנים האחרים ולמנוע מהחברות למכור לתובעת ולצרכנים האחרים קרקעות שהחברות אינן מוסמכות, ולקבל במרמה את כספי התובעת והצרכנים האחרים.

106.6 החברות נעדרות יכולת פרעון:

כאמור לעיל, נראה כי לחברות השונות אין הון, אין נכסים, אין תשתית כלכלית ממשית, אין יכולת לעמוד בהתחייבויותיהן כלפי התובעת וכלפי הצרכנים האחרים שרכשו מהן קרקעות ושילמו להן כספים ולא תהיה יכולת לפרוע את החבויות הכספיות שבית המשפט הנכבד עשוי להטיל עליהן בפסק-דין.

נראה כי כל הכספים שהתקבלו מהתובעת ומהצרכנים האחרים במסגרת התרמית הגיעו לכיסיהם של נתבעים 8 - 16 ובחברות השונות לא נותר דבר, ואם מסכי ההתאגדות לא יורמו, לא יוכלו התובעת והצרכנים האחרים להיפרע לעולם ממי שגזל את כספם.

107. כפי שציינה ד"ר אירית חביב-סגל בספרה (שם, בעמ' 353):

"כאשר כשל הפירעון אינו נובע מנטילת סיכונים עסקיים, אלא זה נובע מפעולות הכרוכות בתרמית של יזמים אשר הקימו חברות, מבלי שנתנו להן כל קיום עסקי ממש, ומבלי שהשקיעו בהן כל הון משמעותי שהוא - הרי שהרמת המסך, והטלת האחריות האישית על אותם היזמים אינה מתנגשת עם עיקרון האישיות המשפטית הנפרדת, אלא דווקא מגינה על אמינותו ... פעולות אלו אף אינן כרוכות בצמיחה כלשהי, שהרי אין בהן אלא העברת עושר שלא כדין - מכיסיהם של הנושים לכיסיהם של אותם הפרטים. לבסוף, פרטים אלה פוגעים ביותר בעיקרון האישיות המשפטית הנפרדת, שהרי הם מפחיתים מאמינותן של חברות מסחריות בכלל, ומחייבים כל פרט המתקשר עם חברה, לנהוג בחשדנות, ולנקוט באמצעי הגנה שונים כנגד האפשרות של ...".

ובענייננו, הרמת מסכי ההתאגדות של החברות השונות תגן על אמינותן של עקרון האישיות המשפטית הנפרדת ותימנע מיזמים, כדוגמת נתבעים 8 - 16, לעשות שימוש לרעה במסכי ההתאגדות ולפגוע באמינותן של עקרון זה.

108. כפי שציינה ד"ר אירית חביב-סגל בספרה (שם, בעמ' 358):

"... נושים קטנים ... כגון ספקים קטנים, צרכנים, ועובדים, אינם מסוגלים לערוך כל פעולת פיקוח אפקטיבית מראש על החייבים, ולכן, אין כל טעם או הצדקה להטיל עליהם את עלויות חדלות הפרעון בדיעבד."

זכן (שם, בעמ' 365, 366):

"בית-המשפט צריך לגלות נכונות גדולה יותר להרים את מסך ההתאגדות לטובתם של נושים לא-רצוניים .. כאשר בוחר בית-המשפט את מידת הצדק שבהרמת המסך, עליו להתחשב באופייה הרצוני או הלא-רצוני של התקשרות."

ובענייננו, התובעת והצרכנים האחרים הינם נושים קטנים ולא-רצוניים של החברות השונות, שלא ידעו ולא יכלו לדעת כי מבוצעת כלפיהם תרמית.

נטל ההוכחה

109. בית המשפט הנכבד יתבקש להחיל את ההלכה בדבר העברת נטל ההוכחה מן התובעת אל הנתבעים, אשר התפתחה ביחס לאחריות מנהלים בגין הפרת חובות האמון שלהם, גם על הטענות שפורטו לעיל, הן בענין אחריותם האישית של נתבעים 8 - 16 והן בענין הצורך להרים את מסכי ההתאגדות של החברות השונות.

בענין העברת נטל ההוכחה מצטטת ד"ר חביב-סגל (שם, בעמ' 316, 317) את שנקבע בענין דלתות חמדיה בע"מ נ' עץ בן אבו בע"מ:

"לדעתי, בתביעה המבוססת על סעיף 6 (ג)(2) לחוק, במידה וקיימות ראיות לכאורה להוכחת העילה, יש מקום להעביר את נטל הוכחת הראיות אל הנתבעים. על מנת להוכיח טענותיה, נדרשת התביעה להביא ראיות המצויות רובן ככולן בידי הנתבעים. דרישה מהתביעה להציג בפני בית-המשפט ראיות משכנעות וברורות, תעניק לנתבעים יתרון גדול, באשר בכוחם להימנע מחשיפתו של מידע שעלול לפעול לרעתם. חלוקת נטל בלתי צודקת עלולה להביא נתבעים לעשות שימוש לרעה במידע המצוי בחזקתם הבלעדית ולטרפד, בנקל, כל תביעה שתוגש נגדם. במצב דברים זה, יצא חוטא נשכר. לפיכך, כאשר הנתבעים נכשלים בהרמת הנטל, תוך הימנעות כמעט גורפת מהבאת ראיות שיצדדו בגרסתם, צודק ונכון להרים את מסך ההתאגדות."

בענייננו, קיימות לפחות ראיות לכאורה להוכחת העילות בענין אחריותם האישית של נתבעים 8 - 16 ובענין הרמת מסך, והטלת נטל ההוכחה על התובעת ועל הצרכנים האחרים, להציג ראיות משכנעות וברורות להוכחת אחריותם האישית של נתבעים 8 - 16 ואו לקיומם של התנאים להרמת מסכי ההתאגדות מעל החברות השונות, ראיות שרובן ככולן מצויות בידי כלל הנתבעים, תאפשר לנתבעים 8 - 16 לטרפד את התביעה שהוגשה נגדם בתיק זה, להתחמק מאחריותם האישית, הן הישירה והן כתוצאה מהרמת מסכי ההתאגדות ולהנות מפירות התרמית שיצרו וביצעו.

לפיכך, בית המשפט הנכבד יתבקש לחייב כל אחד מנתבעים 8 - 16 להציג את הראיות שיסתרו את אחריותו האישית, ראיות שבוודאי מצויות בידי.

התרופות

הפרה יסודית וביטול

110. כאמור, הנתבעים שיכנעו את התובעת ואת הצרכנים האחרים לרכוש מהם קרקעות בירת, בתמורה כספית, לקחו את כספם אך לא מכרו להם דבר (למעט צרור ניירות חסרי ערך שסיפקו להם).

סעי' 6 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 (להלן: "חוק החוזים (תרופות)") קובע כי "הפרה שניתן להניח לגביה שאדם סביר לא היה מתקשר באותו חוזה אילו ראה מראש את ההפרה ותוצאותיה..." הינה "הפרה יסודית".

הנתבעים הפרו אם כן באופן יסודי את ההסכם שכתרו עם התובעת ועם כל אחד מהצרכנים האחרים.

חשבת מחיר הקרקע

111. סעי' 9 לחוק החוזים (תרופות) קובע לאמור:

"משבוטל החוזה, חייב המפר להשיב לנפגע מה שקיבל על פי החוזה...".

על פי סעי' 9 לחוק החוזים (תרופות), עם ביטול ההסכם שבין התובעת (והצרכנים האחרים) לנתבעים, חייבים הנתבעים להשיב לתובעת (ולצרכנים האחרים) את מלוא הסכום שקיבלו מכל אחד מהם.

התובעת שילמה עבור הקרקע סך 250 ש"ח, ולכן זכאית להשבה בסך 250 ש"ח.

השבת הוצאות המשלוח

112. העיסקה שנכרתה בין התובעת (והצרכנים האחרים) לנתבעים נכרתה באמצעות האינטרנט והטלפון ולכן מוגדרת כ"עיסקת מכר מרחוק" ("התקשרות בעיסקה של מכר נכס או של מתן שירות, כאשר ההתקשרות נעשית בעקבות שיווק מרחוק, ללא נוכחות משותפת של הצדדים לעיסקה", סעי' 14 ג. (ו) לחוק הגנת הצרכן).

סעי' 14 ג. (ג) לחוק הגנת הצרכן קובע לאמור:

"בעסקת מכר מרחוק רשאי הצרכן לבטל בכתב את העסקה -

(1) בנכס - מיום עשיית העסקה ועד ארבעה עשר ימים מיום קבלת הנכס...".

התובעת (והצרכנים האחרים) לא קיבלה את הקרקע שרכשה (ולא תקבלה) ולכן התקופה לביטול ההסכם (הקבועה בסעי' 14 ג. (ג) טרם הסתיימה.

וסעי' 14 ה. (א) (1) לחוק הגנת הצרכן קובע לאמור:

"ביטול צרכן חוזה לפי סעיפים 14 א (ג) או 14 ג (ג) עקב פגם בנכס נושא החוזה או העסקה, או עקב אי התאמה בין הנכס או בין השירות, לבין הפרטים שנמסרו לו לפי סעיפים 14 א (א) ו- (ב) או 14 ג (א) ו- (ב) -

(1) יחזיר העוסק לצרכן בתוך 14 ימים מיום קבלת ההודעה על הביטול, את אותו

חלק ממחיר העסקה ששולם על ידי הצרכן, יבטל את חיובו של הצרכן בשל העסקה ולא יגבה מהצרכן דמי ביטול כלשהם; ..."

ובסעי' 14 ה. (ד) לחוק הגנת הצרכן קובע לאמור:

"בסעיף זה, "דמי ביטול" - לרבות הוצאות או התחייבות בשל משלוח, אריזה או כל הוצאה או התחייבות אחרת, שלטענת העוסק הוצאו על ידו או שהוא התחייב בהן בשל ההתקשרות בעסקה או בחוזה, או בשל ביטולה."

מכל האמור בסעיף זה עולה כי על הנתבעים להשיב לתובעת את הסך 250 ש"ח ששילמה עבור הקרקע שרכשה (כביכול) ובנוסף את הסך 25 ש"ח ששילמה עבור הוצאות המשלוח של מסמכי הרכישה.

על הנתבעים להשיב לכלל הצרכנים שרכשו מהם קרקעות את מלוא הסכום שכל אחד מהם שילם, ובכלל זה את דמי המשלוח.

השבה על פי שויה הנוכחי של הקרקע

113. סעי' 11 (א) לחוק החוזים (תרופות) קובע לאמור:

"הוסר חוב (צ.ל. "חיוב", ס.ע.) לספק או לקבל נכס או שירות ובוטל החוזה בשל ההפרה, זכאי הנפגע, ללא הוכחת נזק, לפיצויים בסכום ההפרש שבין התמורה בעד הנכס או השירות לפי החוזה ובין שוים ביום ביטול החוזה."

התובעת רכשה את הקרקע תמורת הסך 250 ש"ח, ואילו כיום מוכרים הנתבעים את אותה קרקע תמורת הסך 380 ש"ח, ובצירוף דמי משלוח בסך 25 ש"ח (ראה סעי' לעיל).

מכאן, שעל פי סעי' 11 (א) לחוק החוזים (תרופות) זכאית התובעת לפיצויים ללא הוכחת נזק מהנתבעים בסך 130 ש"ח, הוא ההפרש שבין התמורה בעד הנכס לפי החוזה (250 ש"ח) ובין שוים ביום ביטול החוזה (380 ש"ח).

כל אחד מהצרכנים האחרים זכאי לפיצויים ללא הוכחת נזק מהנתבעים בסכום שבין התמורה ששילם בעד הקרקע ובין שויה ביום ביטול החוזה (380 ש"ח) ולמעשה, בשיקול ההשבה והפיצויים ללא הוכחת נזק על הנתבעים להשיב לתובעת ולכל אחד מהצרכנים האחרים את הסך 380 ש"ח, בצירוף דמי משלוח בסך 25 ש"ח, וסה"כ 405 ש"ח.

פיצויים בעד נזק שאינו נזק ממון

114. סעי' 10 לחוק החוזים (תרופות) קובע לאמור:

"הנפגע זכאי לפיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב הפרה ותוצאותיה ושהמפור ראה אותו או שהיה עליו לראותו מראש, בעת כריתת החוזה, כתוצאה מסתברת של הפרה."

וסעי' 13 לחוק החוזים (תרופות) קובע לאמור:

"גרמה הפרת החוזה נזק שאינו נזק ממון, רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים בעד נזק זה בשיעור שייראה לו בנסיבות הענין."

וסעי' 12 לחוק החוזים (תרופות) קובע לאמור:

"האמור בסעיף 11 אינו גורע מזכותו של הנפגע לפיצויים בעד נזק שהוכיח לפי סעיף 10..".

115. לתובעת (ולכל אחד מהצרכנים האחרים) נגרם נזק שאינו נזק ממון, כתוצאה מהפרת ההסכם שנכרת בין התובעת (והפרת ההסכמים שנכרתו בין הצרכנים האחרים), לבין הנתבעים.

התובעת האמינה כי היא רוכשת קרקע בירח וכי תוכל בעתיד לעשות שימוש בקרקע זו, בין לשימושה האישי ובין להשקעה (ראה מצגי הנתבעים בענין זה, סעיפים לעיל).

דימויה העצמי של התובעת נפגע קשות ונגרמו לה אכזבה ועוגמת נפש רבים כשגילתה כי רומתה על ידי הנתבעים וכי לא רכשה קרקע בירח ולמעשה לא רכשה דבר, וכי הנתבעים התעשרו על חשבונה.

לתובעת נגרמה עוגמת נפש מאחר ולאחר רכישת הקרקע מהנתבעים סיפרה על כך לחבריה ומכריה ולאחר שהתברר לה כי רומתה הוצגה בעיניהם כפתיה.

בנוסף נגרמו לתובעת בזבוז זמן, הן עקב הזמן שביזבוזה על קריאת מצגי השווא של הנתבעים באתר והן עקב הזמן שביזבוזה בביצוע הרכישה, וטירדה, עקב ביצוע הרכישה בטלפון וקבלת המסמכים.

נזק שאינו ממוני דומה נגרם בוודאי לכל אחד מהצרכנים האחרים, שרכש קרקע מהנתבעים, שכן כל הצרכנים האחרים ביצעו את אותן פעולות ורכשו את אותה קרקע וסביר להניח כי לכל צרכן סביר היה נגרם כדוגמת הנזק שנגרם לתובעת. סביר להניח כי תקוותיהם, ציפיותיהם ואכזבותיהם של חלק מהצרכנים האחרים אף עלו על תקוותיה, ציפיותיה ואכזבתה של התובעת.

116. התובעת מעריכה את נזקיה אלה שאינם ממוניים בסך 1,500 ש"ח.

סכום זה הינו סמלי ולא ישיב את התובעת למצבת, קודם לכריתת ההסכם עם הנתבעים.

הנתבעים יטענו בוודאי כי סכום פיצוי זה גבוה מדי, יחסית לשווי הקרקע כיום (380 ש"ח). ברם, הנתבעים עצמם הציגו באתרם מצגים, לפיהם התמורה הנדרשת עבור הקרקע הנרכשת אינה משקפת את שווייה האמיתי.

כך, בפרק "שאלות ותשובות" (מוצג "7") צוין:

"למה המחיר הזול ?

שגרירות הירח שמה לה למטרה לחלק את השטחים בין כמה שיותר רוכשים מכמה שיותר מדינות, כדי ליצור אוכלוסיה מגוונת ומעניינת. בנוסף, זוהי קרקע שכרע אין לה שימוש אלא בעוד עשורים מועטים."

וכן (באותו פרק):

"למה לי ?

... כהשקעה לטווח ארוך ...”

ברור אם כן כי על פי מצגי הנתבעים עצמם ואמונתם, מחירה הזול של הקרקע אינו נובע מכך שהיא אינה שווה (בפועל) דבר אלא נובע מרצונו של בעל הקרקע (כביכול) לאפשר לרבים לרכוש קרקעות במחיר השווה לכל נפש. הנתבעים רואים בקרקע מקור להשקעה לטווח ארוך. ניתן להניח כי שוויה האמיתי של קרקע בשטח 4 דונם בירח, אילו ניתן היה לרכשה, שווה לכל הפחות כמה עשרות אלפי שקלים.

ברור אם כן כי הנתבעים עצמם מאמינים כי הקרקע שהם מוכרים שווה הרבה יותר ממחירה לצרכנים השונים, ובהתאם לאמונתם זו של הנתבעים יש לקבוע את גובה הפיצוי, ופיצוי בסך 1,500 ש"ח הינו נמוך ולכל הפחות סביר.

117. ראוי לציין כי התנהגות ופעולות הנתבעים והפרת חובות חקוקות שונות על ידם, כמפורט בתובענה זו, מאפשרות להטיל על כל אחד מהנתבעים עונשי מאסר וקנס בגין כל עבירה ועבירה ובגין כל אחת מהעיסקות שנכרתו בינם לבין כל אחד מהצרכנים, הן על פי סעי' 23 לחוק הגנת הצרכן והן על פי חיקוקים נוספים.

העונשים הקבועים בחיקוקים השונים נועדו (בין היתר) להרתיע עוסקים (כדוגמת הנתבעים) מלבצע מעשי תרמית ולצאת (במקרה וייתפסו) ללא נזק.

בענייננו, רק חיוב הנתבעים לשלם לתובעת ולכל אחד מהצרכנים האחרים פיצויים ראויים בגין הנזקים הלא ממוניים שנגרמו לכל אחד מהם, ירתיע את הנתבעים ועוסקים אחרים מלבצע ולהמשיך לבצע מעשי תרמית, ביוזעם כי יידרשו לפצות את הנפגעים בגין מלוא נזיקהם.

התובעת תבקש מבית המשפט הנכבד לפסוק פיצויים בעד נזקה שאינם ממוניים (ובעד נזיקהם הלא ממוניים של הצרכנים האחרים) בשיעור שייראה לו בנסיבות הענין.

118. לאור כל האמור זכאית התובעת (וזכאי כל אחד מהצרכנים האחרים) להשבה מהנתבעים בסך כולל של 405 ש"ח.

כמו כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים לשלם לתובעת (ולכל אחד מהצרכנים האחרים) פיצויים בעד נזיקהם הלא ממוניים בסך 1,500 ש"ח, או כל סכום אחר שייראה לבית המשפט הנכבד כסביר בנסיבות הענין.

צו עשה

119. בנוסף להשבה ולפיצוי הכספי שפורט לעיל, יש למנוע מהנתבעים להמשיך ולהונות ישראלים נוספים, ולמכור להם קרקעות בחלל החיצון, על יסוד מצגי שווא.

לפיכך, בית המשפט הנכבד יתבקש להורות לנתבעים, ביחד ולחוד, לחדול לחלוטין ממכירת קרקעות בירח, בכוכבים אחרים או בחלל החיצון.

לחילופין, בית המשפט הנכבד יתבקש להורות לנתבעים להסיר מאתרי האינטרנט את כל מצגי השווא שפורטו בתובענה ולציין מפורשות כי הם אינם מוסמכים למכור קרקעות בחלל החיצון.

חישוב סכום התביעה הייצוגית

120. להערכת ב"כ התובעת, כ - 18,000 ישראלים רכשו מהנתבעים קרקעות בחלל החיצון.

לראיה, בכתבה בטלוויזיה ביום 8/12/07 טען דניס הופ כי 15,000 ישראלים רכשו קרקעות בירח. נראה כי המספר בפועל גדול יותר ולמספר זה יש להוסיף את הצרכנים שרכשו קרקעות במאדים ואולי גם בכוכבים אחרים.

חלק מאותם 18,000 צרכנים רכשו מהנתבעים חלקה אחת בשטח 4 דונם, וחלק רכשו כמה חלקות כאלה (באותו גודל או שטר).

לראיה, בכריכה (מוצג "10") צוין כי "חיל האויר הישראלי רכש אף הוא 500 דונם על הירח".

הנתבעים מעודדים את הצרכנים שלא להסתפק ברכישת חלקה אחת אלא לרכוש כמה חלקות, וכן להמליץ לאחרים לרכוש חלקות מהנתבעים.

לראיה, בפרק "ראשי" (מוצג "3") מציינים הנתבעים:

"הרצף הטריטוריאלי: המבצע הפופולרי ביותר ! רכוש 5 חלקות אדמה ב - 1,550 ש"ח בלבד במקום ב - 1,750 ש"ח !".

כך, בפרק "שאלות ותשובות" (מוצג "7") מציינים הנתבעים:

"האם אוכל לבחור את שכני ?

אם תתאגד עם מספר חברים ותזמינו באותו יום, מובטחים לכם שטחים בשכנות".

וכן:

"האם אוכל לבחור שטח ?

... לרוכשים מספר חלקות מובטח שהן תהיינה צמודות".

לפיכך, ההערכה היא כי עד כה נרכשו מהנתבעים כ - 21,000 חלקות בירח ובכוכבים אחרים.

121. כאמור בסעי' 111 - 113 לעיל, בית המשפט הנכבד התבקש לחייב את הנתבעים לשלם לתובעת ולכל תובע הנמנה על הקבוצה המיוצגת את הסך 405 ש"ח, כהשבה של התמורה ששילמו לכל חלקה, על פי מחיר הקרקע במועד הגשת התובענה (ועל פי סעי' 11 (א) לחוק החוזים [תרופות]).

מאחר וכאמור נרכשו כ - 21,000 חלקות, סכום ההשבה הכולל הינו 8,505,000 ש"ח (21,000 X 405 ש"ח).

כאמור בסעי' 114 - 117 לעיל, בית המשפט הנכבד התבקש לחייב את הנתבעים לשלם לתובעת ולכל תובע הנמנה על הקבוצה המיוצגת את הסך 1,500 ש"ח, כפיצוי בגין נזק שאינו ממוני שנגרם לכל אחד מהם (ועל פי סעי' 10, 12 ו - 13 לחוק החוזים [תרופות]).

מאחר וכאמור 18,000 צרכנים לערך רכשו מהנתבעים חלקות, סכום הפיצוי הכולל כאמור הינו 27,000,000 ש"ח (18,000 X 1,500 ש"ח).

סכום התובענה הייצוגית המלל הינו 35,505,000 ש"ח.

122. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתובענה זו.

הסעדים המבוקשים

123. לאור כל האמור, יתבקש בית המשפט הנכבד:

- 123.1 לקבוע כי הנתבעים, ביחד ולחוד, היטעו את התובעת ואת הצרכנים האחרים, כמפורט בתובענה זו.
- 123.2 לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת ולכל אחד מהצרכנים שרכשו מהם קרקעות בירח או בכוכבים אחרים, את הסך 405 ש"ח (כאמור בסעי' 113 לעיל), ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל.
- 123.3 לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת ולכל אחד מהצרכנים שרכשו מהם קרקעות בירח או בכוכבים אחרים, פיצוי בגין נזק שאינו ממוני, בסך 1,500 ש"ח (כאמור בסעי' 115, 116 לעיל), ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל.
- 123.5 לחילופין, לקבוע לתובעת ולכל אחד מהצרכנים האחרים (הנתבעים הנמנים על הקבוצה המיוצגת) פיצוי, בסכום שיקבע בית המשפט הנכבד, כאמור בסעי' 20 לחוק תובענות ייצוגיות.
- 123.6 ליתן צו עשה (כאמור בסעי' 119 לעיל) כנגד הנתבעים, שיורה להם לחזור לחלוטין ממכירת קרקעות בירח, בכוכבים אחרים או בחלל החיצון.
לחילופין, להורות לנתבעים להסיר מאתרי האינטרנט את כל מצגי השווא שפורטו בתובענה ולציין מפורשות כי הם אינם מוסמכים למכור קרקעות בחלל החיצון.
- 123.8 לקבוע את שכר טירחתו של עורך-הדין המייצג את התובעת בתובענה זו, אשר טרח רבות על הכנת התובענה הייצוגית, בשיעור שלא יפחת מ- 20% מהסכום שייפסק, בתוספת מע"מ כדין.
- 123.9 לקבוע כי חלק מסוים שיקבע בית המשפט הנכבד מתוך הסכום או שווי הסעד שייפסק, לאחר ניכוי ההוצאות ושכר טירחת עורך-דין, בשיעור שלא יפחת מ- 5% משווי הסעד הכולל שייפסק לטובת כלל התובעים, ישולם למבקשת, אשר טרחה בהגשת התובענה ובתוכחתה.

20
סער עמית, עו"ד
ב"כ התובעת